

"DE STADSOMROEPER"

Stadsblad dat 4 keer per jaar verschijnt.

Opplage: 550 exemplaren.

Redactie **telefoon:**
Hanny Bergsma 0514 - 531775
Corrie Leffertstra 0514 - 531296
Jaap Lubach 0514 - 531715
Gerben Stegenga 0514 - 531432

E-mail adres:

laansteg@hetnet.nl

g.stegenga@wxs.nl

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 190
8556 XG Sloten, telef. 0514 - 531775

Vragen over abonnementsgelden:

Gonny Hornstra, Breedstraat 162
8556 XM Sloten, telef. 0514 - 531636

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt Eur. 4,00

Een abonnement op "De Stadsomroeper" in combinatie met het lidmaatschap van Plaatselijk Belang bedraagt Eur. 7,00 (regio Sloten)

en Eur. 10,00 (buiten regio Sloten).

Een postabonnement op "De Stadsomroeper" moet Eur. 7,00 kosten.

Wij verzoeken u NIET eerder te betalen dan u een nota van ons hebt Ontvangen

Lay-out omslag: John Postma, Sloten.

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten.

Drukwerk: Multicopy, Drachten.

Een financiële bijdrage wordt ontvangen van de Rabobank Sneek – Zuidwest Friesland.

Uiterste inleveringdatum kopij:

15 februari 2003.

INHOUDSOPGAVE:

SLOTEN EN HAAR METAMORFOSE	2
PERSPECTIEF, OOK IN 2003	3
HJIR EN HJOED	4
KERSTZANG BUITEN.....	5
SLOTEN ALS BESCHERMD	
STADSGEZICHT	7
DE STAND VAN ZAKEN ROND HET	
HISTORISCH KIKKSPEL	8
PAKE'S SLEATTEMER FERLINE.....	10
KERST-INN 2002.....	11
WIE HEEFT DE RONDE STA-TAFEL.....	11
FRYSKE SPREKWURDEWEDSTRIID.....	12
SLEATTEMER NIJS.....	13
NIEUWE FOTO PAKE'S SLEATTEMER	
FERLINE	15
STICHTING WELZIJN, CULTUUR EN	
SPORT	16
MEMENTO MORI 2002.....	17
FEDDE VAN DIJK WAS DE HELFT	
VAN DE "BLACK LONDONS".....	27
VERGADERING IJSWEGENCENTRALE	
SLOTEN	28
NIEUWS VAN HET TENNISFRONT	29
KLEDING HISTORISCH KIKKSPEL	29
REACTIES VAN LEZERS	30
KERSTCONCERT TSJERKESJONGERS	
EN MELODIA	33
FREONSKIP, GEDICHT JAN FOLMER.....	34
SLEATTEMERS GROENHOF EN	
EWOLDT UITVINDERS VAN DE KAZEN-	
KEER-MACHINE	35
DOOR HET SLEUTELGAT.	38
FEEST VEERTIG JARIG BESTAAN	
IJSCLUB "EENDRACHT"	43
SCHAATSFOTO UIT VERVLOGEN	
TIJDEN	45
EEN WEDDENSCHAP BIJ	
BONDSHOTEL WIERSTRA	46
PUZZELKAMPIOENSCHAP	
GAASTERLAN-SLEAT	48
JAARCIJFERS RECREATIE SLOTEN.....	49
"DE POARTE" OPEN OP	
OUDEJAARSNACHT	54
WINTERNOCHT, GEDICHT SJOERD	
MEINESZ.....	55

SLOTEN EN HAAR METAMORFOSE

Al weer enige maanden wordt er gesleuteld aan het gezicht van Sloten, het stadje dat zo nauw met ons verweven is. "Wie mooi wil zijn, moet pijn lijden" is een gezegde wat een ieder wel eens heeft gehoord en dat geldt ook zeker op dit moment van ons stedeke.

Het project "Sloten De Ideale Stad", dat voorziet in:

- ❑ het herstellen van het bolwerk aan de westzijde en het verbeteren van de waterpartij aan de noordwestzijde van de stad;
- ❑ het aanleggen van parkeervoorzieningen voor ongeveer 100 auto's langs de noordwestelijke stadsgracht;
- ❑ het aanleggen van een evenemententerrein, van ongeveer 3.500 vierkante meter ten noorden van de stad;
- ❑ het realiseren van watersportvoorzieningen, in het bijzonder het verbeteren van de aanlegvoorzieningen voor skûtsjes in het Slotergat;
- ❑ het plaatsen van zitmeubilair op verschillende plaatsen in de stad;
- ❑ het plaatsen van enkele informatieborden, met reproducties van historische afbeeldingen op bijzondere plekken;

is in volle hevigheid losgebarsten en de Sleattemers hebben nu ongeveer een idee hoe het er straks uit komt te zien.

Sloten ondergaat een metamorfose en als straks deel 1 van deze klus is geklaard en alles een beetje is "aangekleed", hoopt ons unieke stadje de toerist nog wat vriendelijker en gastvrijer tegemoet te kunnen treden.

Het gemeentebestuur, met aan het hoofd de in blessuretijd regerende

burgemeester Pitlo, probeert in ieder geval van alles om ons elfstedenstadje op de kaart te zetten en dat moet onze soms flink mopperende stadgenoten beslist goed doen.

Vanuit mijn Plaatselijk Belang bestuursverleden weet ik dat de betrekkingen tussen PB Sloten en het gemeentebestuur eind jaren '80 begin jaren '90 uiterst stroef verliepen.

Er leek toen erg weinig in het vat te zitten voor de Sleattemers en de gang naar het gemeentehuis was vaak de martelgang van Kromme Lindert.

Gelukkig is met het verstrijken der jaren veel ten goede gekeerd en mag Sloten niet klagen wat er de laatste jaren tot stand is gekomen.

Hoewel de Ouderenbond in onze gemeente zich nogal zorgelijk uitliet over de bijdrage voor het afscheidsfeest van burgemeester Wiebe Pitlo, zou het mij beslist niet verbazen als de Sleattemers straks, bij diens afscheidsreceptie, massaal naar hun portemonnee grijpen om onze burgervader nog een mooi cadeau voor zijn afscheid mee te geven.

Als voor elke klacht richting gemeentebestuur, die de Sleattemers de laatste 15 jaar wel maar vaak ook niet terecht, hebben geuit, een Euro wordt gedoneerd, dan hoeft burgemeester Pitlo zich de eerstkomende jaren geen zorgen over z'n pensioen te maken. Ook kan hij zijn deelname met acht loten aan de Postcodeloterij met onmiddellijke ingang staken.

Gerben Stegenga

PERSPECTIEF, OOK IN 2003

De negentiende jaargang van "De Stadsomroeper" is met het verschijnen van dit nummer verstreken. Het decembernummer van dit blad geeft altijd een wat weemoedig gevoel omdat de lezer het gewend is dat er dan op gepaste wijze aandacht wordt geschonken aan de Sleattemers die in dat jaar zijn gestorven. Wij willen hen via een levensschets nog één keer onder uw aandacht brengen en de nabestaanden het gevoel geven dat ze, een ieder op zijn of haar eigen wijze, een belangrijk plekje in ons stadje innamen.

De kerstdagen zullen ons hopelijk weer het uitzicht geven om de donkere dagen ervoor en de gedachten aan wat allemaal dit jaar weer voorbij is gegaan in het perspectief van het Licht te zien. De geboorte van het kindeke Jezus geeft ons in ieder geval hoop op een toekomst die alle pijn, verdriet en moeite te boven gaat, al hoe rot de wereld er momenteel ook uit lijkt te zien

Mogen we in dat perspectief de kerstdagen vieren en het jaar 2003 met veel vertrouwen tegemoet zien. De redactie van dit blad zal ook dan trachten haar beste beentje voor te zetten.

G. St.

HJIR EN HJOED

Berne:

13 oktober
8-15 novimber

Jan Ruurd, sf. Trea en Conrad
Leegstra-van der Goot
Anna Noor, df Leonarda Ariana
Hartman en Jeroen Matthijs Ekkel

Stoarn

Sleat :

28 oktober
14 novimber

Baukje Plantinga,
Wijckelerweg 168/D, 71 jier.
Aaltje Hamstra-Dekker,
Spanjaardsdijk 4, 78 jier.

Troud:

20 desimber

Sietske de Graaf en
Jan de Vries

Ferhuze

Yn 'e stêd:

fam. P. Albada

nei B.H. Mulierstr. 2/H

Nij ynkommen:

Theunie van Dijk en
Johan Stegenga
Fam. J.C. Weijs-
Van Weeghel

B.H. Mulierstraat 10
M. v. Coehoornstraat 20

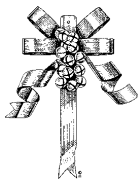
Ôfreizge:

fam. D. Meijer
Stefan Tellekamp
Klasiena (+ kinderen)
Laanstra-Rienstra
Martrude Rutgers en
Bjorn de Bruin

nei Seelân
nei ??
nei Snits
nei Ljouwert

Sa lang troude:

3 sept. **50 jier**
6 oktober **25 jier**
7 oktober **25 jier**
14 oktober **25 jier**

fam. W.C.J. ten Heuvel-
Roukema
Jan en Reino Oenema-
Foekema
Jurjen en Geartsje Breimer-
Bruinsma
Foeke en Aly de Boer-
Martens

*By de redaksje komme noch al gauris wat fragen binnen oer wa't no krekt foar
pleatsing yn dizze rubryk yn oanmerking komt. Foar alle dúdlikens dêrom
noch efkes: As de lju net mear yn Sleat wenje en hja trouwe of der binne oare
"DE STADSOMROEPER", december 2002*

feroarings, dan wurdt dit net mear yn "De Stadsomroeper" opnommen, inkeld noch âld-Sleattemers om utens, dy't nei harren libben yn Sleat yn in fersoargingstehûs opnommen binne.

Hawwe jo ynformaasje dy't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan de redaksje. Allinnich op dy wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynmearjen oer alle mutaasjes dy't Sleat oanbelange.

KERSTZANG BUITEN

Evenals vorig jaar willen wij ook dit jaar in alle vroegte, en wel om 07.00 uur op eerste Kerstdag enige bekende Kerstliederen op verschillende plaatsen in de stad ten gehore brengen. Niet alleen zangeressen en zangers, maar ook enkele blaasinstrumenten zijn welkom.

Om misverstanden te voorkomen, dit is niet een actie met de signatuur van de Tsjerkesjongers. Iedereen die dit wil, zowel jong

als oud, kan hieraan deelnemen. Wel willen de organisatoren graag van tevoren weten hoeveel er mee zullen doen. U kunt zich melden bij de fam. J. Deinum in de B.H. Mulierstraat.

De bedoeling is dat wij ons tijdig zullen verzamelen in de Geref. Kerk en vandaar gezamenlijk vertrekken.

SLOTEN ALS BESCHERMD STADSGEZICHT

De stad Sloten bestaat uit een combinatie van cultuurhistorische waarden, zoals monumenten en rooilijnen, met daarnaast vervangbare waarden zoals verkaveling en openbare ruimten.

Sloten heeft in onze provincie één van de gaafste plattegronden met name doordat de ontwikkeling van Sloten rond 1900 is achtergebleven t.o.v. de meeste Friese steden in dat tijdperk.

Daarin ligt ook de basis dat de vele kenmerken van het vroegere Sloten in grote lijnen

bewaard zijn gebleven. Ter bescherming en veiligstelling van die onvervangbare waarden ligt het besluit voor het beschermde stadsgezicht van Sloten ten grondslag.

Ten gevolge daarvan, heeft de toenmalige raad van Sloten een rehabilitatie- en saneringsplan ontwikkeld en vastgesteld. Als vervolg daarop is het bestemmingsplan vastgesteld (Sloten bebouwde kom), waarin de voorgestane bescherming is vertaald.

Doelstelling van dat bestemmingsplan is het behoud en zo mogelijk herstel en voorkoming van versterking van die cultuurhistorische waarden.

Opgemerkt moet worden dat het van een goed inzicht getuigt dat het gemeentebestuur van Sloten in die periode 1970–1975, ondanks de wankelende financiële positie van Sloten, het initiatief heeft genomen tot de voorbereiding van het bestemmingsplan, wat in 1983 kon worden vastgesteld

Een niet geringe opgave; een beleid gericht op behoud en herstel en daarnaast het voorkomen dat Sloten een openluchtmuseum zou worden.

Door het totaal van de afwegingen liep als rode draad de leefbaarheid en economische positie van Sloten. Kenmerkend daarbij was dat Sloten:

- slechts 700 inwoners had, waarvan ook nog een relatief groot deel ouder dan 65
- een arbeidsmarkt had, die grotendeels stond of viel met de aanwezigheid van de fabriek

- ❑ een derde deel van haar beroepsbevolking buiten de stad had, die haar brood elders verdiende
- ❑ een recreatieontwikkeling had, die zorgde dat de middenstand beleg op het brood kreeg.

(Zie gegevens op plattegrond van Sloten).

De gemeentelijke reactie in 1974 was dat, gezien de labiele situatie waarin de samenleving van Sloten verkeerde, het beleid met betrekking tot de toekomst er op gericht moest zijn om een verdere negatieve ontwikkeling te voorkomen, en Sloten een meer stabiele basis te bieden voor de leefbaarheid van de stad.

Conclusie vandaag-de-dag kan zijn, dat door visie en inzet van het gemeentebestuur toen, de basis is gelegd voor behoud van kwaliteit van het beschermde stadsgezicht van Sloten van nu.

En daarmee een subsidieperspectief voor zowel particulier (voor restauratie) als gemeente voor het stadsherstel van Sloten is geboden.

Henk Brouwer

DE STAND VAN ZAKEN ROND HET HISTORISCH KIJKSPEL VAN 14 JUNI 2003

Op 22 oktober jl. hield de commissie “Historisch Kijkspeel” een voorlichtingsavond voor de Slotenaren in “De Poarte”. Er werd uiteengezet hoe deze dag er ongeveer uit zal zien en wat er zo al van de inwoners wordt verwacht. Ook werd er op deze avond een film getoond van “700 jaar Sloten” door Dhr. Spoelstra, om alvast een beetje in de sfeer te komen.

Jaap Lubach vertelde wat het schrijversteam al zo op papier had gezet, zodat men alvast een idee kon krijgen van de huidige opzet. Het script is nu zo goed als klaar, zodat we vervolgens met de medewerkers aan de slag kunnen. Anna van der Goot gaf uitleg over de kleding en vertelde dat er al een paar data zijn vastgelegd in “De Poarte”, wanneer de inwoners hulp en uitleg kunnen krijgen omtrent het maken van deze kleding. Omdat we verwachten dat alle Slotenaren onze eigen Slotense vlag zullen uithangen,

is Gonnie Hornstra al bezig met het zoeken van de juiste stoffen. Het is de bedoeling dat wij vlaggenstofpakketjes tegen zeer gunstige prijzen kunnen aanbieden. We hopen natuurlijk dat de vlaggen niet alleen in de stad, maar ook in de buiten-wijken uitgestoken zullen worden. Van dit vlaggenverhaal hoort u t.z.t. meer.

Verder zijn we met een geluidsplan bezig. Alle spelers die meedoen aan het Historisch Kijk-spel krijgen een microfoontje opge-speld, zodat het gesprokene voor een ieder hoorbaar is. Dit moet profes-sioneel gebeuren en hiermee is Siete Muizelaar al bezig, samen met een door ons benaderd bedrijf.

Als u dit leest hopen we ook van de gemeente groen licht te hebben gekregen omtrent onze reeds langlopende subsidieaanvraag. Tenslotte wordt het kijkspel door de gemeente aangegrepen als afronding van de eerste fase van het project "Sloten, De Ideale Stad". Deze eerste fase bestaat uit het water bij het Bolwerk NZ, het nieuwe evenemententerrein en de nieuwe aanlegplaatsen van de skûtsjes bij de platte brug.

Het bierschip tijdens haar aanval in 1983.

Voor ons kijkspel heeft de bouw-ploeg de boel al op papier staan en gaat deze binnen-kort aan de slag. De Stadsschutterij heeft eendaags een vergadering en zal dan ook haar plan-nen uitwerken over de aanval van het Bierschip.

Zoals u dus kunt constateren, heeft de commissie het er al aardig druk mee. We hopen

dan ook dat iedereen op de één of andere manier mee zal doen aan dit spektakel. U wilt zich op die dag toch geen toerist voelen tussen al die bezoekers in vrijetijdskleding??? U hoort meer van ons.

Commissie Historisch Kijkspel

PAKE'S SLEATTEMER FERLINE

Sommige Sleattemers en âld-Sleattemers zijn in het bezit van oude foto's van Sloten, waarop personen staan afgebeeld, die voor hen moeilijk meer thuis te brengen zijn. Daarom is "De Stadsomroeper" enige tijd geleden een rubriek met oude afgedrukte foto's genaamd "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE" gestart. De lezer wordt hierin gevraagd om de ontbrekende na(a)m(en) op te sporen en/of de wel gevonden maar van verkeerd geschreven namen voorziene personages door te geven aan de redactie van dit blad. Ook wordt er gevraagd of lezers nog verhalen weten over oude afgebeelde personen, verenigingen of situaties etc.

Van Fedde van Dijk uit Vollenhove ontvingen we een reactie op de schoolfoto van "Pake's Sleattemer Ferline" die afgedrukt stond in ons juninummer. Hij denkt dat nummer 77 Douwe Hoekstra, waarschijnlijk de broer van nr. 30 Gerben Hoekstra is. Volgens Van Dijk had Douwe vroeger kinderverlamming gehad en woonden de Hoekstra's destijds in een huisje op Tjerkgaast, wat later bewoond werd door de fam. Bajema.

Het frappeert ons dat niet meer lezers de moeite hebben genomen om te reageren op de foto van Tiny Vet-Wignand van de O.L.-school uit 1952/1953, die in ons vorige nummer stond afgedrukt.

Alleen onze oud-stadgenoot Hilbrand de Vries uit Langweer reageerde en hij meende onderstaande personen op deze foto te herkennen:

1. ??		11. Eite Delfsma
2. ??		12. Dieuwke Haarsma
3. ??		13. Sippie Wignand
4. ??		14. ??
5. ??		15. Mieke of Geertje Visser
6. Elske Visser		16. Lammie Moes
7. ??		17. Graddy de Vreeze
8. Brant van der Goot		18. Foppe Oenema
9. Jacob (fan Harmen) de Jong		19. Maaike Boersma
10. Rudolf Visser		

U moet dus nog wel even reageren op de foto die in ons oktobernummer van "De Stadsomroeper" stond afgedrukt want we willen alle namen graag boven water krijgen.

Wilt u nog reageren op reeds gepubliceerde foto's en/of verhalen dan zou dat de redactie van dit blad zeer welkom zijn.

G. St.

ZATERDAG 21 DECEMBER "KERST-INN 2002"

Het begint al een traditie te worden om een Kerst-inn te houden. Met medewerking van de Gospelgroep uit St. Nicolaasga zullen het weer sfeervolle uurtjes worden.

*De Kerst-inn is op **zaterdag 21 december van 17.00-19.00 uur** in het centrum van de stad. Er zal weer een levende Kerststal zijn en ook de Kerstman is weer aanwezig. Koud hoeft niemand het te krijgen, want voor de prijs van 1 euro kunt u Glühwein, chocolademelk of heerlijke snert krijgen.*

We hopen op goed weer en een gezellig samenzijn.

Ondernemersvereniging "Sleat"

WIE HEEFT DE RONDE STA-TAFEL VAN ST.C.C. "DE POARTE" ???

Sinds afgelopen zomer mist het bestuur van "De Poarte" één van de ronde chroomkleurige sta-tafels. Wie heeft deze tafel geleend en niet weer teruggebracht? Deze tafels worden vrij regelmatig verhuurd, maar dan wordt hier op de één of andere manier een administratie van bijgehouden. Deze keer is dat blijkbaar niet gebeurd. Zowel beheerster als bestuursleden staan voor een raadsel. Gaat u misschien een lichtje op.....?

GRUTTE FRYSKE SPREKWURDEWEDSTRIID

Betink nije Frysk sprekwurden, siswizen of útdrukkings

De Afûk bestiet takom jier 75 jier en skriuwt om de feestlikheden kompleet te meitsjen yn 'e mande mei it tematydskrift TAAL in grutte Fryske sprekwurdedwedstriid út. Doch mei en betink nije sprekwurden dy't klinke en daverje fier yn it rûn. De moaiste teksten wurde op ansichtkaarten útbrocht.

Yn TAAL fansels omtinken foar datjinge dat Fryslân ûnderskiedt fan de rest fan Nederlân: de Fryske taal! In hiel soad fasetten fan taal komme oan 'e oarder. Fan Frysktalige reklame op radio en tv oant Fryske les foar net-Frysktaligen, fan Rients Gratama en Syb van der Ploeg oant it Stellingwerfsk, fan Fryske berte- en houliksadvertisinsjes oant de fraach oft it Frysk no al of net in echte taal is! Fanwegen it Afûk-jubileum wurdt der in wedstriid útskreaun om nije Fryske sprekwurden, siswizen en útdrukkings te betinken. In oprop dus oan jim om wat nijs te betinken!

Der binne ferskillende soarten fan siswizen en sprekwurden. 'In lyk man is in ryk man' is tige bekend lykas, 'It is de boer allikefolle oft de ko skyt of de bolle'. 'Foar de kofje net eamelje' is ek sa'n klassiker. Ek hiel aardich binne de sei-sprekwurden: 'It falt net ta, sei de jonge, ús heit is mei ús mem trouwd, mar ik moat mei in frjemd' of 'Lit stjerre wat stjerre wol, sei de boer, as myn wiif mar gjin widdo wurdt'. Jim kin ek hiel wat oars betinke. Meitsje de sin 'Der sitte twa Friezen op in bankje, seit de iene Fries tsjin de oare:' op in orizjinele wize ôf.

Wat moat der barre???

- Wat: betink in nij Frysk sprekwurde, siswize of útdrukking. Elk kin sa faak meidwaan as er sels wol yn alle kategorijen.
- Wannear: ynstjoere foar 6 jannewaris 2003
- Wêrhinne: Redaksje TAAL, Ingrid Wagenaar, Achter de Hoven 23, 8933 AG te Ljouwert of fia e-mail: i.wagenaar@afuk.nl
- Wêrfoar: Sprekwurdedwedstriid útskreaun troch de Afûk en it blêd TAAL. Der binne knappe prizen te winnen en fan de moaiste sprekwurden wurde ansichtkaarten makke. TAAL, komt op 28 febrewaris 2003 yn in oplage fan 20.000 eksimplaren út.

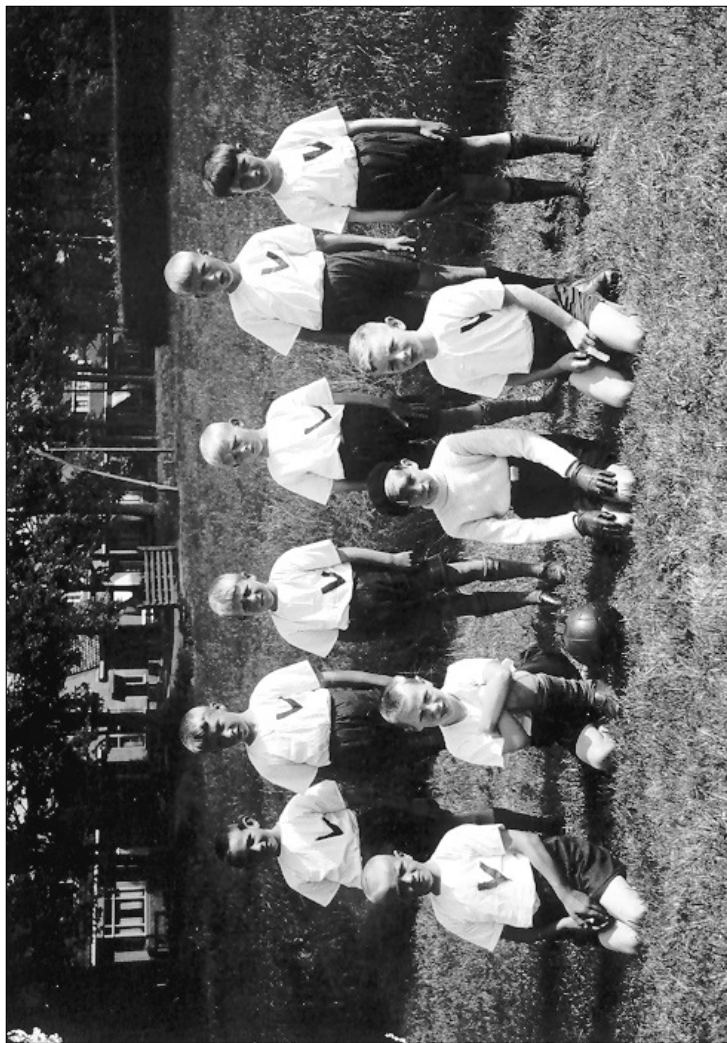

Oer de útslach wurdt net korrespondearre. Winners krije persoanlik berjocht. Teksten wurde eigendom fan Utjouwerij Fryslân/Afûk.

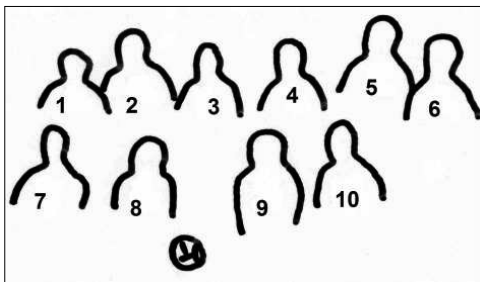
SLEATTEMER NIJS

- ❑ In oktober werd tijdens een feestelijke avond van zangvereniging “De Lofstem” uit St. Nicolaasga mevr. Durkje Haagsma-Hofstra gehuldigd vanwege het feit dat zij 25 jaar lid van dit koor was.
- ❑ Het dit jaar gedegradeerde eerste elftal van voetbalvereniging “Sleat” pakte op 2 november jl. de eerste periodetitel in de 6^e klasse A van de KNVB.
- ❑ Muziekvereniging “Stêd Sleat”, met haar nieuwe dirigent Durk Krol uit Drachten, gaf op zaterdag 16 november jl. een geslaagde uitvoering in de Ned. Herv. Kerk in Sloten. Zij speelde o.a. muziek uit de eerste Harry Potterfilm, terwijl de saxofoongroep “Fúzje” eveneens een viertal werken ten gehore bracht.
- ❑ Vrijdag 15 november vierde de Pluimvee- en Konijnenfokvereniging Balk en Omstreken haar 60-jarig bestaan. Tijdens dit gebeuren werd onze stadgenoot Meindert van der Wielen onderscheiden in de vorm van een gouden speld. Dit omdat Van der Wielen medeoprichter en 60 jaar lid van deze vereniging was. Meindert van der Wielen ontving tevens een oorkonde en werd ook benoemd als lid van verdienste van de vereniging.
- ❑ Op internetpagina www.friesarchiefnet.nl kunnen sinds kort ongeveer 5000 originele geboorte-, huwelijks- en overlijdensaktes van de voormalige gemeente Sloten uit de periode 1811-1902 worden bekeken. De gemeente Gaasterlân-Sleat is met deze service de eerste gemeente in Nederland die haar gegevens van de burgerlijke stand op deze manier aanbiedt.
- ❑ Informatie over het Friese Merenproject is nu ook op internet te vinden. Op de website www.friesemeren.nl komt de provincie Fryslân met allerlei feiten en wetenswaardigheden over dit inmiddels 12 onderdelen tellende miljoenenproject voor de watersport.
- ❑ Op zaterdag 1 december jl. vergat Sinterklaas ook dit jaar niet om Sloten aan te doen. Voor de 25-ste keer haalde “onze” Henk Pander de Goedheiligman, dit jaar opvallend fit, met zijn “stoomboot” uit het verre Spanje. Sinterklaas had vanwege dit feit dan ook een extra cadeau voor Henk Pander meegenomen. Ook zijn vrouw Mieke deelde in de vreugde want haar werd een prachtig bos bloemen aangeboden.

NIEUWE FOTO PAKE'S SLEATTEMER FERLINE

Van Hannie van der Werf-Nijland uit de Burg. Haitsma Mulierstraat in Sloten kregen we deze voetbalfoto uit ca. het jaar 1935.

Haar onlangs overleden man Sietse van der Werf is één van het tiental hier afgebeelde voetballers. Zij had een

briefje met alle namen van deze spelers, maar is die helaas kwijt geraakt.

Een verzoek aan u, geachte lezer, om te trachten alle namen van de geportretteerde personen te achterhalen. Wellicht zijn er nog lezers van ons blad die nog op deze foto staan.

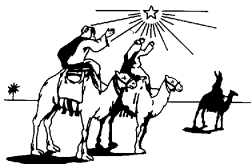
Deze prent is gemaakt ongeveer op de plek waar Cor en Grytsje Schotanus met hun gezin aan de Wijckelerweg wonen.

Gaarne uw reactie aan onze redactie. Telefonisch kan dat bij **Gerben Stegenga (telef.: 0514-531432)**. Ook kunt u ons e-mailen (zie eerste pagina van dit blad) of gewoon schriftelijk uw bevindingen bij de redactie **Dubbelstraat 190, 8556 XG Sloten** melden.

U helpt "De Stadsomroeper" op die manier mede, om een stukje uit "Pake's Sleattemer ferline" op te lossen.

Geachte lezer help mee om met "De Stadsomroeper" de puzzels uit het verleden op te lossen. Bent u ook in het bezit van een foto uit "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE", waarvan u graag wat meer zou willen weten?

Schroom beslist niet deze naar de redactie van ons blad te sturen.

G. St.

NIEUWS VAN DE STICHTING WELZIJN, CULTUUR EN SPORT

1. Hebt u ook genoten van het **Sjongersfeest 2002** in de Trime, of hebt u het gemist? Groepen van verschillende samenstelling uit onze gemeente traden op met nieuwe teksten op nieuwe muziek, en dit alles is vastgelegd op een prachtige CD: **SJONGSUM GAASTERLÂN**. Nog te koop op vele plaatsen in de gemeente voor slechts € 15,--.

2. **Cursus voor vrijwilligers**, die recent of reeds langere tijd in een bestuur functioneren.

Het lesmateriaal wordt in overleg samengesteld, zodat vele actuele problemen aan de orde kunnen komen. Afgelopen jaar heeft de cursus gedraaid in Balk, en met succes. Bij voldoende deelname is het weer mogelijk een cursus in de gemeente te organiseren. Neemt u contact op met Jelle Siemonsma (0514-604476) of Diet Algra (0514-605205).

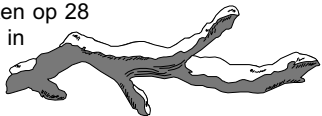
3. De **Activiteiten Kalender** is ingesteld om alle verenigingen of organisaties die een evenement of activiteit organiseren de gelegenheid te geven:

- * te controleren of er op de datum van planning niet iets concurrerends staat gepland binnen de gemeente
- * deze datum op een openbaar toegankelijke kalender te plaatsen zodat andere verenigingen hier rekening mee kunnen houden.

Het spreekt vanzelf dat hoe meer verenigingen hier aan mee gaan werken, des te beter de kalender functioneert!

Doe mee en kijk op: www.radiogasterlan.nl bij agenda, óf stuur uw data op naar: Radio Gasterlân, Postbus 1, 8560 AA Balk, óf doe deze in de brievenbus van de studio, Dubbelstraat 10, Balk, óf fax de data naar: 0514-604900 !

4. **Cultuurprijs 2002**. Na oproepen in de diverse media om kandidaten te nomineren voor de Cultuurprijs 2002, kunnen we nu slechts mededelen dat het streven is de Cultuurprijs uit te reiken op 28 december. Verdere mededelingen kunt u in de Balkster Courant lezen.

MEMENTO MORI 2002

Ook het afgelopen jaar waren er in onze gemeenschap mensen die met moeite, pijn en verdriet werden geconfronteerd, omdat geliefden, waarvan ze hielden, soms als het leven nog niet eens was ontkiemd; na een langdurig lijden of heel plotseling, ons ontvielen. Omdat zij allen hun eigen plekje in ons stadje en in ons hart innamen, een ieder op zijn of haar eigen wijze, willen wij hen in dit nummer van "De Stadsomroeper" gedenken.

Op 7 januari 2002 komt er een einde aan het leven van **Anneke Haringsma-De Jong**, M. v. Coehoornstraat 40, 56 jaar oud.

Anneke Haringsma-de Jong werd op 9 oktober 1945 in Sneek geboren. Ze werd Sleattemer toen ze de liefde van haar leven Pieter Haringsma ontmoette. Het jonge stel trouwde in 1967 op het gemeentehuis in Balk en kerkelijk in de Herv. Kerk van Oudemirdum.

Pieter en Anneke brachten een groot gedeelte van hun leven in de Burg. Haitsma Mulierstraat door. Daar werden Gerrit Wiebe, Ronnie en Wim geboren. Later verhuisden ze naar de Menno van Coehoornstraat in Sloten. Als bescheidenheid de mens siert, dan gold dat in het bijzonder voor Anneke. Zij hield zich het liefst op de achtergrond. Pieter en de kinderen gingen voor alles, dan pas kwam zij. Anneke voelde zich het prettigst in een dienende rol.

Werken was haar grote hobby en in het bijzonder werken in haar huis verschaft haar veel voldoening, evenals haar wekelijkse bezoeken aan haar vader in Oudemirdum, waar ze ook het huishouden deed.

Ook was ze vele jaren actief in de Sleattemer voetbalkantine, waar ze zich, samen met Rinskje Leegstra, kon uitleven in haar hobby, het schoonhouden van dit gebouw. Men wist dat deze zaken bij Anneke in prima handen waren.

Toen ze in april 2001 ziek werd, brak er een moeilijke tijd aan voor haar en haar gezin.

Hoop was er weer toen ze in Amsterdam een geslaagde zware operatie onderging. Geleidelijk aan was ze op weg naar herstel, tot ze vlak voor de kerst van vorig jaar opnieuw ziek werd.

Ze voelde dat haar einde naderde en was gelukkig zo sterk om dat onder ogen te zien. De zaken voor haar begrafenis had ze al ver van tevoren geregeld, want ze wilde niets aan het toeval overlaten.

Anneke overleed op 7 januari van dit jaar en wist zich gedragen door de Liefde van God. Zij wist dat na angst, verdriet en pijn haar een rijke toekomst met haar Heer wachtte.

*Je was een vrouw van weinig woorden,
Zorgzaam en plichtsgetrouw.
Zo herkenbaar voor ons,
Die bij haar hoorden,
Je was voor ons een bijzondere vrouw.*

Op **12 februari 2002** blijkt het leven van **Gijs Mark Adriaan de Boer**, M. v. Coehoornstraat 18, niet levensvatbaar te zijn.

Verwachtingsvol samen het nieuwe leven tegemoet zien en daar alles op in richten. Het leven dat je voelt in je buik, zo vol perspectief, zo nauw met je lichaam en geest verweven. Dromen over wat er allemaal komen gaat. De toekomst lijkt zo prachtig en kan niet gauw genoeg komen.

Teleurstelling, wanhoop, intense pijn en verdriet als die droom wreed wordt verstoord omdat het jonge leven niet mag ontkiemen.

De waarom's beheersen je leven en de tunnel waaruit veel licht had moeten komen lijkt één en al duisternis. Tranen bezaaien de weg waar alleen vreugde zich aan had moeten dienen.

Toch moet je verder en vind je steun bij familie en vrienden die proberen dit verdriet met je te delen. Je tracht een manier te vinden waarop er weer wat evenwicht in je leven kan komen.

Gijs Mark Adriaan zal voor altijd in jullie hart gekoesterd worden.

*Een wonder is verstild in onze armen
de liefde stroomt vergeefs en alle zon
en mensenwarmte kunnen je niet warmen.
Mag je gekoesterd worden bij je Levensbron.*

Op **17 februari 2002** overlijdt **Jaantje Poepjes-Rottiné**, Veermanskaai 82, 82 jaar oud, sinds 23 juni 1995 weduwe van Lolle Poepjes.

Jaantje Poepjes-Rottiné werd op 13 september 1919 in Lemmer geboren. Ze werd Sleattemer toen ze met Lolle Poepjes trouwde, die visser was in Sloten. Zeer vele jaren woonden Lolle en Jaantje aan de Veermanskaai, met het prachtige uitzicht op de "Lytse Mar".

Lolle verdiende zijn centen op het water, terwijl Jaantje zich verdienstelijk in de huishouding maakte. Twee kinderen, Jacob en Grietje, zou het echtpaar aan de Veermanskaai groot brengen.

Lolle was altijd de rust zelve, terwijl Jaantje graag onder de mensen mocht zijn; haar verhaal wilde vertellen en ook graag het gehoorde weer mondeling aan andere mensen overdragen.

Ook maakte ze een groot aantal jaren deel uit van de Sleattemer feestcommissie en de reüniecommissie, waar ze eveneens vele jaren zitting in had. Verder maakten andere organisaties hier ter plaats gebruik van haar talenten, want ze was graag bereid de handen uit de mouwen te steken.

Als er wat in het stadje werd georganiseerd, dan was Jaantje Poepjes steevast van de partij.

Het was dan ook een grote klap voor haar dat vlak na de viering van hun 50-jarig huwelijksfeest Lolle op 23 juni 1995 plotseling overleed.

Jaantje was geen vrouw die goed alleen kon zijn en er braken dan ook moeilijke tijden voor haar aan, vooral omdat ze zich niet zo goed in haar nieuwe lot kon schikken.

Toch zag je haar de laatste jaren nog regelmatig door het stadje lopen voor een boodschap of een praatje; al werd haar gang steeds moeilijker.

Toch kwam haar overlijden op 17 februari van dit jaar toch nog plotseling. Jaantje niet meer te zien lopen door Sloten is een vreemde gewaarwording want ze was als Lemster van geboorte met haar stad vergroeid geraakt.

Op donderdag 21 februari werd afscheid van Jaantje Poepjes-Rottiné genomen en werd ze gecremeerd in Nieuweschoot.

*Nu zijn
je handen verstild
je stem verstomd
je tranen gedroogd
je hart tot rust gekomen.*

Op **13 april 2002** overlijdt **C.D.F. (Corrie) Tjalma-Geurs**, Lindengracht 11, 71 jaar oud.

Corrie Tjalma-Geurs werd geboren in 1931 in Leerdam.

In 1961 trouwde ze met dr. A.A.W. Tjalma, arts te Sloten. Frou Tjalma, zoals ze in de volksmond werd genoemd, vestigde zich in ons stadje als tandarts. Haar praktijk breidde zich vrij snel uit en haar klanten kwamen niet alleen uit Sloten maar ook uit de verre omtrek. Ze was een zeer hardwerkende vrouw, die naast haar drukke baan ook haar drie kinderen nog groot wist te brengen. In 1988 stopte ze met haar praktijk en ging het toen wat rustiger aan doen.

“DE STADSOMROEPER”, december 2002

Het was frappant dat ze zich, hoewel ze niet uit Friesland afkomstig was, de Friese taal zo snel eigen wist te maken. Daar kan menig import-Sleattermer een voorbeeld aan nemen. Ze wist dat de contacten met haar klanten soepeler zouden verlopen als ze ook hun taal sprak.

Ook politiek was ze zeer geïnteresseerd. Als je in de behandelstoel lag, dan kreeg je vaak haar mening over de politieke situatie in ons land maar vooral over de toestand hier ter plaatse te horen. Ze was het in de zeventiger jaren niet eens met de politiek die in de toenmalige gemeente Sloten werd bedreven en sloot zich toen ook aan bij de Frysk Nasjonale Partij, die hier ter plekke net was opgericht.

Ze was altijd trouw op de partijbijeenkomsten aanwezig en nam haar verantwoordelijkheid toen zij namens die partij werd gevraagd om zitting te nemen in de gemeenteraad. Toen zij werd gekozen maakte ze een aantal jaren deel uit van de Sleattermer raad.

Onverwacht kwam er op 13 april een einde aan haar leven en vielen toekomstplannen in duigen.

Haar begrafenis vond op donderdag 18 april plaats in de N.H.-Kerk, waarna haar lichaam werd bijgezet in het familiegraf van de familie Tjalma in Tjalleberd.

*Gelijk het gras is ons kortstondig leven,
gelijk een bloem, die op het veld verheven,
wel sierlijk pronkt, maar kracht'loos is en teer;
wanneer de wind zich over 't land laat horen.*

Op **14 mei 2002** overlijdt **Thijs Albada**, Achterom 101, 63 jaar oud.

Thijs Albada werd op 9 oktober 1938 in Sloten geboren, in het huis op Achterom 101, wat zijn ouders destijds hadden laten bouwen.

Thijs bezocht in Sloten de lagere school en ging daarna naar de landbouwschool in Harich.

Hij werd vervolgens "boerefeint" bij Arend Breimer in Sloten en daarna bij de fam. Hornstra en fam. Bosma in Wijckel. Later werd hij 'los' boerenarbeider, alvorens hij in 1959 in militaire dienst moest. Omdat hij als vaste standplaats vliegveld Valkenburg bij Rotterdam kreeg, moest hij vaak met bus en trein op en neer van Sloten naar deze plaats. In die hoedanigheid leerde hij ZWH-conductrice Utie van der Wal kennen. In 1961 trouwden Thijs en Utie en gingen ze wonen op de Heerenhoogweg in Wijckel, waar Pieter geboren werd.

Hier woonden ze 7 jaar en keerden toen terug naar Sloten, naar het eigen vertrouwde Achterom. Hier zag Yvonne het levenslicht.

Na z'n diensttijd kreeg Thijs werk bij de Sleattermer fabriek, waar hij het 4 jaar uithield. Omdat hij graag wat met oude brommers omprutste en graag mocht knutselen, metselen, timmeren en schilderen, veranderde hij van beroep.

Hij werd huisschilder bij Tjers in Wijckel, waar hij 14 jaar lang de verfkwest zou hanteren, voordat Thijs conciërge van de christelijke MAVO in Balk werd. Hier kon hij zich heerlijk uitleven in de dingen die hij zo graag deed.

Ook viste Thijs graag en 'snoekbearzjen' was eveneens een favoriete bezigheid. Hij handelde zelfs nog in aasvisjes en deed dat graag.

Omdat de longen van Thijs steeds slechter begonnen te functioneren, raakte hij in 1985 in de WAO.

Uiteindelijk ging zijn gezondheid steeds meer achteruit en belandde hij in een elektrische kar, waardoor hij toch de sociale contacten, ondanks z'n handicap, kon onderhouden. Vaak zag je hem door het stadje rijden of even stilstaan als hij weer eens een prater had ontmoet.

De laatste jaren waren uiterst moeilijk voor de geboren Sleattermer en menige keer belandde hij in het ziekenhuis. De verblijven daar duurden steeds langer waardoor ook het gezin Albada verdriet en pijn niet bespaard bleef.

Toch nog onverwachts kwam het overlijden van Thijs op 14 mei 2002. Dat zijn doorzettingsvermogen en optimisme ons als Sleattermer steeds bij mogen blijven.

*Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van kracht
Zo ben je langzaam moegestreden
Uit ons midden weggeleden.*

Op **27 juni 2002** wordt het leven van **Maria Anna Rosalia (Miep) Visser**, Wijckelerweg 179, 68 jaar oud, afgebroken.

Miep Visser werd op 22 februari 1934 in Sloten geboren op de boerderij waar haar broer Janus Visser al weer vele jaren aan de Spanjaardsdijk woont.

Het is niet dezelfde boerderij, omdat de "pleats" van Miep haar ouders op Sinterklaasnacht in 1941 volledig afbrandde. In 1981 zou Janus ditzelfde overkomen.

Doordat Miep deze brand zo bewust had meegemaakt; ze was toen nog maar zeven jaar oud, bleef ze haar hele leven lang een zeer grote angst voor vuur houden.

Miep had 5 broers en 5 zusters en kwam uit een 'echt' katholiek gezin. Ze deed de lagere school in Sloten en kwam vervolgens in de huishouding van

de Visser's terecht waar altijd genoeg werk te doen was. Ook had ze andere "werkhuzen" en leerde ze het coupeusevak bij de zusters in Bakhuizen. Haar liefde voor dieren bleek al jong en dat zou haar leven lang zo blijven. Vooral aan paarden, en dan met name het Friese paard, had ze haar liefde voor altijd verklaard. Samen met haar partner Jouke de Vreeze zou ze veel tijd in deze dieren investeren. Samen hadden ze een zoon, Martinus.

Sinds 1980 woonden Jouke en Miep op "it boerespultsje" van Jan en Martje Bakker aan de Wijckelerweg. Hier kregen ze ook daadwerkelijk de ruimte om hun paardenliefhebberij de maximale aandacht te kunnen geven.

Jouke en Miep deden mee aan ringrijderijen, concoursen, tuigerijen en keuringen.

Ondanks haar al jaren kwakkelende gezondheid, wist Miep niet van wijken want haar paarden kregen altijd haar maximale aandacht. Dat werk deed ze altijd met veel liefde, inzet, wilskracht en toewijding.

Op 27 juni kwam er ineens een einde aan het leven van Miep Visser, wiens gezondheid steeds meer bergafwaarts was gegaan. Haar begrafenis werd op dinsdag 2 juli 2002 gehouden, waarna haar lichaam een plekje op de algemene begraafplaats in Sloten kreeg, niet ver van de plaats waar Miep was geboren.

*Voorbij is niet het juiste woord
Voorbij is over - afgelopen
Voorbij gaat een leven echter nooit
Voorbij gaat geen verdriet en geen herinnering*

Op **14 september 2002** komt **Gerlof Swart**, Lindengracht 14, 67 jaar oud, plotseling te overlijden.

Gerlof Swart werd op 16 december 1934 in Wijckel geboren, waar z'n ouders een boerderij runden. Al heel jong kreeg Gerlof verkering met Antje Spoelstra uit Sloten en hun beider liefde leidde uiteindelijk tot een huwelijk in 1958.

Ze kwamen eerst te wonen aan de Menno van Coehoornweg in Wijckel, waar Cornelia, Martien en Aaltje werden geboren. In 1965 namen Gerlof en Antje de melkzaak aan de Voorstreek in Sloten over van Anne de Vries. Gerlof ventte met z'n producten langs de deuren, terwijl Antje de winkel deed. Lange werkdagen en hard werken lagen er vervolgens voor hen in het verschiet.

Aan de Voorstreek zag Pieter het levenslicht. Nadat de melkzaak Pension "t Brechje" werd, ging Gerlof aan de slag als havenmeester. Z'n werkzame leven besloot hij bij de gemeente Skarsterlân als beheerder van het kerkhof in Joure, waarna hij in de VUT ging.

Inmiddels waren ze verhuisd naar de Lindengracht en samen met z'n vrouw mocht Gerlof genieten van een hele mooie periode in hun leven. Gerlof deed wat met de talenten die hij had gekregen. Zo was hij jarenlang actief in de begrafenisvereniging, was hij een fervent lid van de Nije Laamster Skotsploech en "pronkrijder". In die tak van ijsport werd hij zelfs Nederlands kampioen. Ook werd hij sportman van het jaar van de gemeente Gaasterlân-Sleat, tot zijn eigen niet geringe verbazing. Kerkelijk was hij zeer actief als ambtsdrager; als voorzitter van het restauratiefonds en de rondleidingscommissie en als beheerder van de begraafplaats naast de NH-kerk, die zo'n belangrijke rol in z'n leven zou spelen.

Toen bij hem in de zomer van 2001 een zeer ernstige ziekte werd ontdekt, brak er voor het gezin Swart, een tijd aan van veel verdriet en pijn. Gerlof sprak openlijk over z'n ziekte en vocht voor wat hij waard was. Hij klauterde weer bij de wal op en was oprecht dankbaar dat het weer zo goed met hem mocht gaan. Ineens verslechterde zijn toestand en op 14 september jl. werd hij zeer plotseling door zijn Heiland geroepen. Gerlof wist zich geborgen in de Liefde van zijn Schepper en geloofde in een eeuwig leven met Hem.

*Jezus, ga ons voor
Deze wereld door.
En U volgen op Uw schreden
Gaan wij moedig met U mede.
Leid mij aan Uw hand
Naar het Vaderland.*

Op **28 september 2002** komt er een einde aan het leven van **Sietse van der Werf**, B.H. Mulierstraat 22, 77 jaar oud.

Sietse van der Werf zag op 3 juli 1925 aan de Breedstraat (het huis nu bewoond door de fam. Atte Hornstra) het levenslicht. Na z'n schooltijd op de openbare lagere school in Sloten te hebben doorgebracht, ging hij al jong aan het werk. Hij werd chauffeur op een oude dumpwagen uit het Engelse leger bij z'n werkgever Spoelstra & Schotanus uit Wijckel, die destijds een grond-/stratersbedrijf hadden. Later werd hij 'boerefeint' bij Eibert Dooper in Sondel. Vervolgens werd hij melkrijder bij de Lijempf in Sloten, buschauffeur bij Sijpersma in Sneek, opnieuw chauffeur bij de Sleattermer fabriek (inmiddels veevoederfabriek). Toen hij in de fabriek tussen vier muren moest werken, had Sietse het snel bekeken: inpakken en wegwezen. Hij werd opnieuw

buschauffeur bij Sijpersma in Sneek tot hij op 57-jarige leeftijd met een versleten rug in de WAO belandde.

Lang was hij vrijgezel gebleven tot hij Hannie Nijland ontmoette. Daarmee trouwde Sietse en zij schonk hem nog twee dochters: Harmke en Hilly. Na een tijdje samen in de Breedstraat te hebben gewoond, verhuisden ze naar de B.H. Mulierstraat, waar Sietse, Hannie en kinderen een heel groot gedeelte van hun leven door zouden brengen.

Sietse had vele hobby's waarvan de muziek en z'n vee (op de Lange Jerden) misschien wel de belangrijkste waren. Voor deze beestjes haalde hij jarenlang de schillen in Sloten op.

Maar liefst 55 jaar was hij muzikant bij o.a. Crescendo Sloten, Lemmer, St. Nyk en de Stêd Sleat. Wie kende Sietse niet als trommelslager? Van dat laatste korps was hij een tijd lang voorzitter en werd hij tot erelid benoemd. Vaak zag je hem met oud-papier voor "zijn" korps in actie. Ook was hij voorzitter van de ter ziele gegane Sleattermer carnavalsvereniging "De Sipelstamers", leidde hij veelal de kaartavonden/-middagen bij Taveerne 't Bolwerk en De Koepoort en was hij jarenlang lid van de biljartclub. Ook motoren hadden z'n grote belangstelling terwijl hij in 1956 de elfstedentocht schaatste.

Ondanks dat Sietse al geruime tijd ziek was, deed hij de dingen die hij altijd graag deed. Hij liet de draverijen in Wollega niet aan zich voorbijgaan en ook de kaartmiddagen/-avonden bleef hij zo lang mogelijk bezoeken.

Hannie had altijd een trouwe hulp aan Sietse bij haar huishoudelijke dingen.

Op 28 september komt het overlijden van Sietse toch nog onverwachts.

De markante en eigenzinnige Sleattermer was altijd een zeer opvallende verschijning in het stedeke. Dat beeld van Sietse op z'n klompen en met z'n onafscheidelijke pet zal bij elke Slotenaar wel voor altijd op het netvlies gegrift staan.

*Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is dichtdoen
en verpakken
in goede gedachten
der herinnering...*

Op **28 oktober 2002** overlijdt **Baukje Plantinga**, Wijckelerweg 168/D, 71 jaar oud.

Baukje Plantinga werd op 10 januari 1931 in Oudeschoot geboren.

Al weer vele jaren woonde zij samen met haar broer Bruin aan de Wijckelerweg in Sloten. Bruin mocht er graag eens even met z'n brommer op uit trekken, terwijl Baukje thuis trouw de huishouding deed.

Baukje stelde haar talenten in dienst van de verzorging van mensen. Zo verzorgde zij vele jaren haar ouders, werkte in het ziekenhuis en nam ook de verzorgende taak van haar broer voor haar rekening. Geen mens blijkt zonder talenten geboren te zijn, zo ook Baukje niet.

Zij hield van schilderijtjes waar spreuken op stonden en had een speciale interesse voor kristal. Ook muziek liet haar niet onberoerd. Zo kon ze genieten van de klanken van de Volendamse groep BZN, die in Baukje een grote fan had. Ook voor Duitse schlagers had ze een muzikaal gewillig oor. Mensen die van muziek houden blijken vaak gevoelige mensen te zijn, die de muziekkeuze laten afhangen van de stemming waarin ze verkeren.

Baukje hield erg van bloemen en zag het groeien en bloeien als één van de wonderen van de natuur.

Veel steun had ze van haar burens Pieter en Klaske Roffel, die dan ook erg vaak voor haar klaarstonden en aantoonde dat een goede buur een vriend op afstand nog altijd verre overtreft.

Afgelopen oktober raakte Baukje in het ziekenhuis en bleek ze aan een ongeneselijke ziekte te lijden. Moeilijk waren haar laatste levensdagen maar wat kon ze toch nog genieten van al die kaarten die de Sleattemers haar in het ziekenhuis stuurden. Ze was oprecht blij en verbaasd dat er toch nog zoveel mensen aan haar dachten in haar laatste levensfase.

Baukje overleed op 28 oktober en werd in aanwezigheid van een klein clubje familie en burens op vrijdag 1 november jl. gecremeerd in Nieuweschoot; de plaats zo dicht in de buurt waar Baukje ter wereld kwam.

*De strijd is gestreden,
het leed is geleden.
Angst, pijn en verdriet
voor eeuwige vrede.*

Op **14 november 2002** komt aan het leven van **Aaltje Hamstra-Dekker** Spanjaardsdijk 4, 78 jaar oud, sinds 14 februari 1997 weduwe van Jan Hamstra, een einde.

Aaltje Hamstra-Dekker werd op 8 december 1923 geboren. Samen met haar man en kinderen kwam ze al weer vele jaren geleden naar Sloten. Het water speelde altijd een grote rol in het leven van Jan en Aaltje Hamstra. Ook hun kinderen Fetje, Fokke, Albert en Jochem hebben wat met datzelfde water, hebben een boot of zijn daarmee grootgebracht.

Samen met Jan woonde ze nog een mooie tijd in het Van der Wal Rusthuis. Ze mochten daar in de zomer graag buiten zitten en ook zag je ze regelmatig even naar het Var lopen om even bij de brug te kijken waar de plezierboten passeerden. De bootjes en het water, ze konden er nooit genoeg van krijgen. In 1997 overleed Jan en toen kwam Aaltje alleen te staan. Het is moeilijk als je bijna 57 jaar getrouwd bent geweest en dan alleen het leven door moet zien te komen. Gelukkig had ze haar kinderen en kleinkinderen dicht om haar heen en was ze een vrouw die gemakkelijk contacten met andere Slotenaren maakte. Aaltje mocht graag de nieuwtjes uit het stedeke opvangen en vond het niet hinderlijk die verhalen weer aan andere Sleattemers door te vertellen. Is het niet zo dan een mens zonder verhalen een armoedig mens is?

De laatste tijd werd ze ziek en namen haar krachten af. De moeiten van het leven gingen ook niet aan haar deur voorbij.

Op 14 november 2002 overleed Aaltje Hamstra-Dekker op 78-jarige leeftijd. Met haar verscheiden ging opnieuw een vertrouwde verschijning in ons stadje heen.

Haar begrafenis vond op dinsdag 19 november plaats in "De Poarte" waarna haar lichaam aan de grond van de algemene begraafplaats in Sloten werd toevertrouwd. De plek waar ook haar man z'n laatste rustplaats vond.

Rust nu maar uit.

Je hebt je strijd gestreden.

Je hebt het als een moedig mens gedaan

*Wie kan begrijpen wat je hebt geleden,
en wie kan voelen wat je hebt doorstaan?*

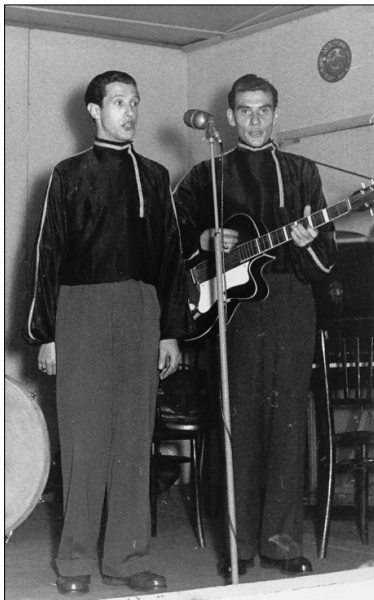
Verder ontvielen ons nog:

17 december 2001	Cor Pander, 64 jr., Warten
18 februari 2002	Douwe Albada, 82 jr. Dokkum
30 maart 2002	Tettje Jissink-Van Tromp Boomsma, Drachten geboren in Sloten op 20/11/1928
3 april 2002	Germen Kraak, Bennebroek
20 april 2002	Pier van der Gaast, Koudum, geboren in Sloten 05/02/1911
23 juli 2002	Doutje Strikwerda-de Haas, Makkum, 72 jr.

G. St.

OUD-SLOTENAAR FEDDE VAN DIJK WAS DE HELFT VAN DE "BLACK LONDONS"

Van Bertus Moes uit Assen, voormalig medewerker van de Sleattemer zuivelfabriek, ontvingen we een feestprogramma van deze fabriek. Het feest werd gehouden op 15 december 1955. Dit programma stond afgedrukt in ons vorige nummer van "De Stadsomroeper". De redactie vroeg zich toen af wie de "Black Londons" waren die op die avond optraden.

De "Black London"s met links Fedde van Dijk en rechts Cees van Londen.

Foto: archief F. van Dijk

Naar aanleiding hiervan belde Fedde van Dijk uit Vollenhove ons op en die zei dat hij de helft van dit orkestje was. De andere helft was Cees van Londen uit St. Nicolaasga. Beide heren traden in de 50-er jaren regelmatig op met dit stemmingsorkest bij feesten en ook bij zogenaamde amateuravonden die destijds vaak werden gehouden. Van Dijk erkende dat de optredens niet altijd gepaard gingen zonder het gebruik van spiritualiën onder het motto "Je bent jong en hebt ook nog veel eens zin in een alcoholische versnapering."

Ook had het duo veel contact en samenwerking met de Ambonezen uit het kamp "De Witte Paal" bij Joure en trad het geregeld op bij het Chr. Vakantie Centrum Sondel waar Jaap Mulder, de latere burge-meester van Tietsjerksteradiel destijds de scepter zwaaide. Fedde van Dijk trad hier niet alleen met maatje Cees van Londen op maar ook wel met Jaap Mulder zelf, die eveneens een prima entertainer was. Zus

Roelie de Graaf-van Dijk trad dan vaak op als ladspeakerster. Fedde van Dijk en Jaap Mulder maakten ook nog deel uit van "De Fleurige Troubadours". Met Simmer 2000 zou Fedde van Dijk nog eens samen met Jaap Mulder optreden tijdens het feestprogramma in Burgum, de

woonplaats van Jaap Mulder. Door een communicatiefout ging dit de mist in en trad Mulder alleen op, dit tot grote spijt van Fedde.

Al in 1953 verhuisde Van Dijk van Sloten naar Blokzijl, dit op aandringen van Theun (fan Jan en Jeltsje) Kraak die hem aanraadde om te solliciteren bij de zuivelfabriek in Blokzijl. Daar werd hij aangenomen en deze plaats zou tot 1974 de woonplaats van Van Dijk blijven, waarna hij verhuisde naar Vollenhove, waar de inmiddels 74-jarige Fedde van Dijk nog steeds woont. Nog steeds is Fedde actief in de muziek met z'n keyboards en gitaar. Ook z'n stem laat hij hierbij veelal nog horen. Zo treedt hij nog wel eens op voor een vereniging of soos en brengt dan vaak het geestelijke repertoire ten gehore. Hij wordt daarbij vaak geassisteerd door een muzikale kameraad uit Emmeloord.

Nog steeds heeft Fedde van Dijk contact met Jaap Mulder en onlangs kwam hij ook, na haar vele jaren niet te hebben ontmoet, nog de ex-vrouw van Cees van Londen tegen. Cees van Londen de andere helft van de "Black Londons" is al in 1987 overleden.

De grote vrees van Fedde van Dijk is om z'n muzikale kwaliteiten nog eens in Sloten te mogen tonen, want deze plaats ligt Fedde van Dijk nog altijd zeer na aan het hart.

Vergadering IJswegencentrale Sloten

*Op vrijdag 10 januari 2003 houdt de IJswegen-
centrale Sloten haar jaarvergadering.*

*De plaats van dit gebeuren is Pannenkoekhuis
"De Koepoort" en het aanvangstijdstip is*

20.00 uur.

*Allen die het ijsgebeuren in Sloten een
warm hart toedragen zijn van harte
welkom.*

Het bestuur

NIEUWS VAN HET TENNISFRONT

Na de vakanties was er eerst een wat aarzelende start (geen clubkampioenschappen door gebrek aan belangstelling). Nu hebben wij wel weer een uitstekend binnentoernooi in Sneek gehad. Een overweldigend en daardoor hartverwarmend aantal deelnemers, 30 personen, had zich voor dit toernooi op 2 november jl. opgegeven.

De eerder gehanteerde formule, door telkens een half uur lang met elke keer een andere partner te spelen, heeft ook nu weer goed gewerkt. Een ieder nam zijn eigen gamepunten mee. Na 4 wedstrijden werden de games opgeteld en kwamen er 3 winnaars uit de bus. De T.C. had de deelnemers ingedeeld in 3 groepen en zo waren er dus 3 winnaars.

Aangemoedigd door vaste supporter Aleida de Boer en anderen kwamen, na soms felle strijd, als winnaars uit de bus: Sjoerd de Vries (Tjerkgaast) met 24 punten, Daan Meijer met 29 punten en tenslotte Beppie Brok met 32 punten.

Tussendoor werd er nog wat gedronken en werden de door de kantinebeheerder bereide en door de T.C. verstrekte hapjes gegeten.

Al met al een geslaagde avond en volgens de deelnemers in het voorjaar herhaalbaar.

De Technische Commissie

KLEDING HISTORISCH KIJKSPEL 14 JUNI 2003

Inwoners van Sloten die kleding willen maken, kunnen hiervoor terecht op donderdag 16 januari en op donderdag 30 januari as. om 20.00 uur in "De Poarte".

Graag zelf stof meenemen; daarbij kun je denken aan velours, katoen, linnen of geschoren velours.

Ook kun je voor het Historisch Kijkspel kleding huren bij diverse verhuurbedrijven. Ook dit hoor je allemaal in januari. De koffie staat klaar, dus tot dan!

Hilly Mous (telef. 0514-603781) en

Anna van der Goot (telef. 0514-531931)

REACTIES VAN LEZERS

DE FAMILIE DE LANGE

Van mijn neef Cor de Lange uit Dalfsen kreeg ik het juninummer van uw blad toegestuurd. Met veel genoegen heb ik uw blad gelezen en uiteraard ook het artikel over mijn oud-oom en oud-tante Lieuwe de Lange en Attje van der Hoff. Zij waren de broer resp. zuster van onze pake en beppe Cornelis de Lange en Pietje van der Hoff die in 1889 in de gem. Gaasterland zijn getrouwd. Zij zijn later in Sloten komen wonen en zijn daar ook overleden. Ik heb een paar jaar geleden in het Ryksarchief in Leeuwarden de geschiedenis van onze familie deels uitgezocht en stootte daarbij ook op de acte van 20 december 1811 waarbij Harmen Jans verklaarde de familienaam de Lange aan te nemen. Wij hebben vroeger veel in Sloten gelogeed bij pake en beppe de Lange. Zij woonden naast hun dochter Harmke die met haar man Itte van der Werf een boerenbedrijf voerde. Hun zoon Sietse is kort geleden overleden.

Mr. J.O.de Lange, Oostduinlaan 179, 2596 JL Den Haag.

EEN VISSER, DIE OOK EEN HELD WAS

Het was weer een gezellige en verrassende Stadsomroeper. Verrassend, omdat wij, Trienke en ik, nooit hebben geweten wat een "heldhaftige" pake wij hebben gehad. Het verhaal over onze pake Wiebe de Vries kenden wij niet en we betwijfelen het of onze ouders het hebben geweten, want anders hadden wij dat vast wel eens gehoord. Maar het verwondert ons niet, want pake was een doortastend man en als hij vond, dat iets moest gebeuren, gebeurde het ook.

Zelf ben ik eens onderwerp (samen met m'n moeder) van die doortastendheid geweest en wel vlak na mijn geboorte. Ik ben eind maart 1945 in het ziekenhuis in Sneek geboren, nog in oorlogstijd dus. Toen mijn vader mijn moeder en mij op wilde halen, omdat we naar huis mochten, ging dit niet meer via de weg omdat er op de Lemsterstraatweg werd gevochten. Bruggen waren gebombardeerd en er schijnt in die tijd zelfs een ziekenauto beschoten of overvallen te zijn. Dus niemand durfde meer over de weg naar Sneek. Toen kwam pake Wiebe op het idee om ons dan maar via het Slotermeer en Woudsend, dus over het water, uit Sneek op te halen.

Dit kon niet met de "Stad Sloten", daar het een stoomboot was en omdat

er nog regelmatig op alles wat bewoog geschoten werd, moest het zo stil en onopvallend mogelijk gebeuren. Dus werden er vissers uit Sloten benaderd, omdat die met grote zeilboten voeren. Uiteindelijk stelde Jan Poepjes (in mijn ogen ook een heldhaftig man) zichzelf en z'n boot beschikbaar om ons, samen met pake en m'n vader, op te halen uit Sneek.

Jan Poepjes was destijds een bekende visserman, die woonde op de Voorstreek in een oud wit huisje, op de plek waar nu de familie Leentjes (Theun en Ina) woont.

Naar ik achteraf heb gehoord, is de reis erg avontuurlijk en niet ongevaarlijk geweest, want ze hebben op de terugreis, in het riet verscholen en met gestreken zeilen, angstige momenten meegemaakt, omdat vijandelijke vliegtuigen over onze hoofden vlogen. Gelukkig werden we niet ontdekt en uiteindelijk zijn we veilig en wel op de Haverkamp in Sloten aangekomen, waar beppe Jantien al klaar stond om ons over te nemen en mee naar huis te nemen.

Dit verhaal heb ik zo vaak gehoord, dat ik bijna het gevoel kreeg het zelf allemaal bewust meegemaakt te hebben. En ik wil hiermee ook eigenlijk zeggen, dat er nog meer "helden" in Sloten woonden destijds, want die visserman deed het toch maar, ook met gevaar voor eigen leven.

Dit dus even als reactie op het verhaal van "Wiebe de Vries, was hij een held?"

Om nog even terug te komen bij Hantje Visser; er staat mij bij, dat mijn vader ooit eens verteld heeft dat Hantje in het vaarwater achter de fabriek was gelopen, omdat hij zo slecht zag natuurlijk.

Mijn vader werkte in die tijd op de zuivelfabriek en of hij het toen gezien heeft en hem er uit heeft gehaald, dat weet ik niet meer. Zijn er misschien nog mensen, die zich dat wel weten te herinneren?

Ook heel leuk was het ingezonden stuk van Bertus Moes. Ik ben dan wel geen (oud) werknemer van de fabriek, maar wel een dochter van zo'n oud werknemer en ik herinner mij, dat zowel mijn moeder als Trienke haar moeder meespeelden in de eenakter "Skobberdebonk". Of onze vaders hierin ook meededen, weet ik niet meer, maar het is mij altijd bijgebleven, dat Trienke's moeder, mijn tante dus, moeite had met het echte Fries. Ze was Sneker van geboorte en sprak dus stadsfries, en al was ik destijds nog een jong kind, ik heb bij menige repetitie, die bij ons thuis werd gehouden, stiekem meegeluisterd. Ook weet ik nog, dat deze repetitieavonden met veel plezier gehouden werden. Heel leuk,

dat buurman Bertus dit nog bewaard heeft. Jammer, dat ik niet meer weet wie juffrouw Schetter was, hoewel ik, toen ik het las, mij toch wel herinnerde, dat daar ook veel over werd gesproken.

Tot zover mijn reactie en verhalen. Genoeg kopij? Ik dacht het wel en hoop een volgende keer weer opnieuw geïnspireerd te worden door eventuele verhalen van anderen.

Tiny Vet-Wignand, A. de Vriesstraat 31, 1544 WC ZAANDIJK.

DE VOETBALLERS EN DE GEREFORMEERDE KERK

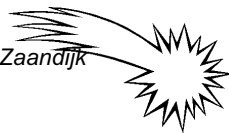
Ik wou even reageren op de foto op blz. 56 van de laatste Stadsomroeper, waar de jonge voetballers op staan. Het gaat mij niet om de jongens, maar om de kerk waar zij vóór staan. Ik heb op het Achterom gewoond en wij keken op de Gereformeerde Kerk uit.

Op deze foto zie ik geen herkenning. Dit kan natuurlijk ook niet, want het is een foto uit 1937. De kerk, die er nu staat, ken ik natuurlijk wel. Nu is mijn vraag: Heeft daar altijd een kerk gestaan? Daar ben ik erg benieuwd naar. Als ik met mijn moeder op zondagmorgen een beschuitje zat te eten, gingen om 9 uur de kerkdeuren open en zagen we de kerkgangers komen. We wisten ook precies wie er een nieuwe hoed had of een nieuwe jas, want je zag ze elke week weer gaan.

Ik heb er heel veel gespeeld (op de stoep van de kerk), verkleedpartijen gehouden, tegen de muur gebald, verstopperijtje gespeeld enz. Ik heb er dus heel veel herinneringen aan. Deze dingen heb ik veelal samen gedaan met Richtje Spoelstra. Misschien kan zij zich het herinneren als ze dit leest, ik hoop het.

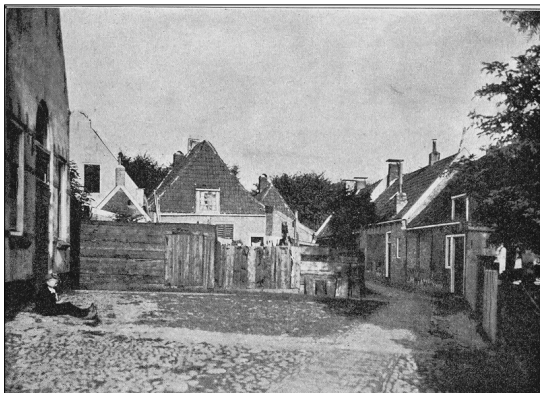
Verder hoop ik, dat iemand mij antwoord kan geven op mijn vraag omtrent de kerk.

Trienke Zoon-de Vries, Triangelhof 100, 1544 WV Zaandijk

Beste Trienke,

De foto, die je bedoelde, ingezonden door Klaas Nijdam, is inderdaad gemaakt voor de Gereformeerde Kerk, zo heb ik van hem vernomen. Al in het boek "Het stedeke Sloten" uit 1916 van U.G. Dorhout met afbeeldingen van B.W. Arendsen staat de kerk op een plaatje gemaakt (zie foto) van het Achterom. De kerk zal wellicht na 1886 gebouwd zijn, want dat was het jaar dat de Doleantie plaatsvond.

Misschien is er nog een lezer die iets weet van de oude geschiedenis van het "Lytse Tsjerkje". Ik weet dat ds. Venhuizen, in de jaren '70 een boekje heeft geschreven (naar ik meen met een groen kaft) met daarin beschreven alle wederwaardigheden rond deze kerk. Helaas bezit ik dat niet meer

maar kan een lezer mij wellicht aan een exemplaar helpen.

Namens de redactie: Gerben Stegenga

KERSTCONCERT TSJERKESJONGERS EN MELODIA

*Het is zo langzamerhand traditie geworden dat het enthousiaste kerkkoor van de Samen op Weggemeente Sloten en Hervormde gemeente Wijckel rondom de kerstdagen weer optreedt. Dit keer zal het zijn op **zondagavond 22 december**.*

Zowel het bekende korps uit Wijckel 'Melodia' als de Tsjerkesjongers zijn al drifstig elke week aan het oefenen. Het belooft weer een fijn programma te worden in de NH-kerk van Sloten met een mogelijkheid van ook uw eigen inbreng (samenzang). Noteert u even deze datum. Uw aanwezigheid wordt zeer op prijs gesteld. Let op de aanplakbiljetten voor de details.

FREONSKIP

Dy't hiel ticht by dy sitten giet
by tsjinslach, sykte of fertriet
en dan syn hân op dyn hân leit
en dy spontaan syn help taseit;
dy sil krêftdiedich neist dy stean,
as stoarmen troch dyn libben gear'.

In wiere freon ferjit dy net,
want freonskip komt rjocht út syn hert.

Jan Folmer

SLEATTEMERS PIETER GROENHOF EN JOHANNES EWOLDT RUIM 60 JAAR GELEDEN UITVINDERS VAN DE KAZEN-KEER-MACHINE

Jaren geleden werden iedere dag de geproduceerde kazen in de zuivelfabrieken één voor één door de medewerkers van deze fabrieken met de hand gekeerd. Dit was een zeer intensief en tijdrovend werk. Pieter Groenhof bedacht omstreeks 1940 een technische constructie om dit tijdrovende werk te bekorten. Zijn kameraad Johannes Ewoldt van de wagenmakerij (c.q. het carrosseriebedrijf) uit Sloten maakte het demonstratiemodel van deze uitvinding op schaal.

Er werd een brief gestuurd naar het Bureau voor Technische Zaken in Amsterdam, afdeling Octrooien, maar helaas voor de Sleattemer uitvinders werd nagenoeg op hetzelfde moment een dergelijke uitvinding in Frankrijk gedaan, waarvoor reeds octrooi was verleend.

Bij de familie Groenhof werd b.v. op verjaardagen over deze uitvinding gesproken, maar na verloop van tijd raakte dit onderwerp op de achtergrond. Toen Hans Groenhof, de zoon van Pieter, op een avond gebeld werd door zijn nicht Hennie Verbeek en deze hem vertelde dat het demomodel van deze uitvinding nog bestond en in het bezit was van Kees Ewoldt, de jongste zoon van Johannes Ewoldt, in Hoogeveen; was dit voor Hans voldoende aanleiding om op 16 september jl. tezamen met z'n vrouw Metje in de auto te springen om het demomodel bij de fam. Ewoldt te bewonderen. Ook gaf Hans aan Kees de kopieën van alle originele stukken, die op de uitvinding van deze kazen-keer-machine betrekking hebben. De originele stukken zijn nog in het bezit van de moeder van Hans, Jeltje Groenhof-Bremmers uit Assen.

De kazen-keer-machine.

Foto: archief Hans Groenhof

Pieter Groenhof werd geboren op 14 oktober 1907 te Sloten, als jongste zoon van Cornelis Groenhof en Renske Otter.

Pieter bezocht de lagere school in Sloten en hierna de MULO in Balk.

Om toegelaten te worden tot de "Rijks Hogere Zuivelschool" te Bolsward, moest hij eerst twee jaar stage lopen bij de zuivelfabriek in Balk.

Nadat Pieter Groenhof het diploma van de zuivelschool had behaald, volgde de benoeming als assistent-directeur van de zuivelfabriek in Brittil, bij Zuidhorn. Dit was een fabriek van de LIJEMPF,

B. Bureau voor Technische Adviezen

OCTROOIEN **OPGERICHT 1910** **HANDELSMERKEN**

Ir. E. FLESSEMAN Jr. } Leden van de Vereniging
Ir. D. H. STIGTER } van Nederlandsche
} Octrooigemeenschappen

Patente de 3e editie
Telefoon No. 36835
Telegr.-Adres:
PATENTMARK-AMSTERDAM
Postbijkerskening No. 8321

Versaak in uw
antwoord aan te maken: { O-N/4305.....

Besluit Octrooiaanvraag No. 95483 Ned. AMSTERDAM (C). 20 Februari 1940.
Wettingsrekening 96

Den Welteeren Heer P. Groenhof,
te
O l d e a b o o r n . -

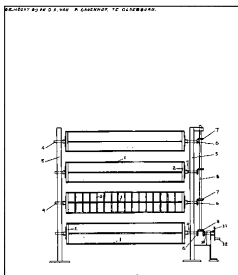
Weledele Heer,

Daar Uw instructies voor de beantwoording van de beschikking terzake van de bovengenoemde octrooiaanvraag niet tijdig in ons bezit waren, hebben wij een uitstel gevraagd en verkregen tot 19 April a.s. Wij maken U er op attent, dat zonder deugdelijken grond geen verder uitstel zal worden verleend, zoodat wij U verzoeken ons Uw instructies thans spoedig te doen toekomen.

Voor het vragen van uitstel sluiten wij onze rekening No. 9440 in.

Hoogachtend,
BUREAU VOOR TECHNISCHE ADVIEZEN
[Handwritten signature]

Bijlage:
rekening No. 9440

de Leeuwarder IJs En Melkproducten Fabriek. Op de ijsbaan van Britli ontmoette Pieter Jeltje Geertruida Bremmers en in 1938 trouwden zij. In datzelfde jaar werd Groenhof benoemd tot assistent-directeur van de zuivelfabriek in Oldeboorn en per 1 mei 1940 volgde zijn benoeming als technicus van de Drentse Zuivelbond te Assen.

De zuiveltechnische dienst van deze Drentse Zuivelbond werd door Pieter Groenhof opgezet; een dienst die o.a. technische adviezen uitbracht aan de bij deze Bond aangesloten zuivelfabrieken. In 1940 waren in Drenthe 52 zuivelfabrieken en –fabriekjes bij deze Bond aangesloten.

Pieter Groenhof overleed op 24 september 1991 in Assen.

Johannes P. Ewoldt werd geboren op 20 november 1905 te Sloten, als zoon van Pieter Ewoldt en Akke Klijnstra.

Pieter Ewoldt dreef in de Dubbelstraat (het huidige pand wat nu wordt bewoond door mevr. J. Bergsma-Vroom) een wagenmakerij en werd in zijn werk bijgestaan door zijn twee zonen Lolke en Johannes.

Carrosseriebouwer Johannes Ewoldt ca. 1940 voor één van z'n bussen.

Foto: archief Kees Ewoldt

Johannes is later carrosseriebouwer geworden.

De foto met bus, met op de voorgrond Johannes Ewoldt, is gemaakt in de tijd dat er aan de uitvinding van Pieter Groenhof werd gewerkt. Helaas kwam Johannes al op 34-jarige leeftijd te overlijden.

Na het overlijden van Johannes Ewoldt werd zijn vrouw conciërge van het stadhuis in Sloten.

(Dit artikel kwam voornamelijk tot stand op initiatief van Hans Groenhof uit Assen en m.m.v. Kees Ewoldt, de beide zonen van resp. Pieter Groenhof en Johannes Ewoldt).

DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD

Ook deze keer slaagden we er niet in om deze rubriek niet te vullen. Wat er allemaal niet gebeurt in het kleine stedeke wat het publiceren waard is. Teveel om op te noemen. Hieronder weer enkele sterke staaltjes van verwarde of nog onwetende Wikelders/Sleattemers. Verwacht niet dat dit de laatste keer is dat deze rubriek uw lachspieren lichtelijk zal beroeren. Een Sleattemer is onbewust altijd weer in staat om een nieuwe stunt te bedenken. "De Stadsomroeper" is watching you!!

KLANTENBINDING

Al weer enkele jaren bestieren Johannes en Hilly Mous in het pand op de kruising van de Dubbelstraat en Schoolstraat hun meubelzaak "De Vesting". Vele klanten uit heel Nederland en ook het buitenland hebben al kennism gemaakt met het meubilair, wat Johannes en Hilly elders in Nederland en België op de kop hebben getikt en in Sloten weer aan de man proberen te brengen.

Naast vele klanten komen ook veel Sleattemers vaak even bij "De Vesting" om het hoekje kijken omdat het laatste Sleattemer nieuws hier veelal kan worden vernomen.

Niet alle momenten van de dag is "De Vesting" geopend omdat het echtpaar ook nog wel eens even van haar vrije tijd en zo nu en dan van elkaar wil genieten, want een leven wat alleen maar uit meubels bestaat wordt op den duur ook tamelijk saai.

Zo ook op een morgen in oktober. De zaak was gesloten, maar Johannes Mous was een interessante klant op het spoor gekomen en omdat deze helemaal uit het Westen moest komen werd hem bij uitzondering even een rondleiding door “De Vesting” gegeven. Een dief van je eigen portemonnee kun je altijd nog worden, moet handelman Mous hebben gedacht en Hilly zal zich ook eens even een uurtje zonder zijn aanwezigheid moeten kunnen vermaken op hun woonboerderij in Wijckel.

Johannes opende de deur van zijn zaak in Sloten en liet de zeer geïnteresseerde klant zien wat voor moois hij allemaal wel niet in huis had. Het ene meubelstuk was nog fraaier dan het andere en de klant wakte even de indruk dat hij de hele zaak wel leeg wilde kopen, waardoor Johannes even ter ondersteuning in de vensterbank moest gaan zitten. Voor zo'n megaorder heb je wel even een steuntje nodig.

De klant kwam evenwel toch tijdig weer bij z'n positieven en zou alles nog eens rustig op zich in laten werken, alvorens tot de koop van wat voor meubelstuk dan ook over te gaan.

Zo verlieten Johannes en z'n klant “De Vesting” en een ieder ging zijns weegs. Johannes vergat daarbij niet om de deur van het pand nog even op slot te doen en de sleutel in z'n zak te steken.

Pieter Verbeek ontging dit tafereel, want die was druk bezig met het schilderen van alweer een pand en deze keer in de Dubbelstraat. De kwast deed weer magnifieke dingen en Pieter genoot van z'n werk want een verfkwast en de naam Verbeek zijn innig met elkaar verbonden en brengen louter schilderachtige vreugde teweeg.

Tot het moment dat er achter de rug van Pieter ergens op de ramen werd getikt en tot vervelends toe werd herhaald. Het duurde even voordat hij in de gaten had waar de geluiden vandaan kwamen, maar toen Pieter wat gezichten zag van vreemdelingen aan de binnenkant van de etalageruiten van meubelgigant “De Vesting”, ging hij maar eens op onderzoek uit.

Daar gebaarden een vrouw en haar drie kinderen luid en duidelijk dat alles mogelijk was, behalve om door de deur naar buiten te komen. Ook Pieter slaagde er niet in om de deur aan de buitenkant te openen omdat de sleutel in geen velden of wegen te bekennen was.

De gebaren aan de andere kant van het glas werden steeds wanhopiger en dat was een voldoende signaal voor Pieter om hulp in te roepen.

Hij deed dit bij het juiste adres: de redactie van “De Stadsomroeper”, in de persoon van Hanny Bergsma.

Hanny koos de kortste weg en pleegde maar even een telefoontje naar de fam. Mous in Wijckel. Johannes verslikte zich door de mededeling van

Hanny bijna in één van die heerlijke gehaktballen die hij juist uit z'n verrukkelijke, door vrouwlief Hilly gefabriceerde soep had gevestigd.

Hij liet de soep in opperste vertwijfeling achter, sprong in z'n bestelbus en reed als een speer naar z'n winkelpand in Sloten.

Daar bevrijdde hij de onfortuinlijke vrouw met haar drie kinderen middels

zijn sleutel uit hun benarde positie. Johannes was rood van schaamte en verontschuldigde zich meerdere malen. Toen deze mensen dat niet verstonden was Johannes niet te beroerd om z'n talenkennis even te spuien: "Entschuldigung, Ich habe Sie nicht gekuckt", meldde de handelsman uit Wijckel in z'n beste Duits.

Het bleek naderhand dat, terwijl Johannes met z'n klant de winkel was binnengegaan, hij niet had gemerkt dat er ook nog een gezin naar binnen was gegaan. Deze lieden waren natuurlijk in de veronderstelling dat "De Vesting" voor iedereen geopend was en niet alleen voor die speciale klant. Duidelijk is wel dat Johannes desnoods een gezin gijzelt om z'n waar kwijt te raken. Ze zullen bij hem kopen!! Hij heeft de sleutel tot succes ontdekt. Over klantenbinding gesproken!

GAST AAN (VERKEERDE) TAFEL

Enige tijd geleden organiseerde onze stadgenoot Pedro Pander voor een aantal vrienden een "matenuitje". Het plan was om met een boot een rondje te maken over de wateren in de Zuidwesthoek en tot besluit zou de hele ploeg de maaltijd nuttigen in een gerenommeerd restaurant in Joure.

Alles werd door Pedro van tevoren tot in de puntjes geregeld, de boot van de firma Stekelenburg werd tijdig afgehuurd en ook werd er een tafel voor 11 personen besproken bij een restaurant aan het Plein in Joure. Keurig geregeld zou je zeggen, niks mis mee.

Toen de bewuste dag was aangebroken, ging de hele ploeg in opperbeste stemming aan boord. Voor een natje en een droogje (met name het natje was niet vergeten) had de organisatie uiteraard ook gezorgd en het werd al met al een prachtige dag.

Aan het einde van de dag werd de wal weer opgezocht en vervolgens zette het hele stel koers richting Joure, alwaar men zich mooi "roppich" (zo'n dag op het water maakt immers hongerig) meldde bij het restaurant "De Clochard" aan het Plein.

Even leek er nog een kink in de kabel te komen, want toen Pedro in het restaurant vroeg, welke tafel voor hen was

gereserveerd, bleek men daar van geen reservering te weten. Pedro maakte het personeel duidelijk, dat hij wel degelijk had gereserveerd en eiste dus de door hem bestelde tafel op. Gelukkig was er ruimte voldoende in het restaurant en werd er alsnog een tafel voor 11 personen gedekt. Hierna schoof het hele stel aan en werden de bestellingen voor een welgevulde dis geplaatst.

Terwijl een ieder zich juist te goed deed aan al de bestelde lekkernijen, ging plotseling Pedro's mobieltje. Enigszins verbolgen, want wie had nu het lef om hem onder het eten te bellen, nam Pedro het telefoontje aan. Het bleek zijn vriendin Sjoerdje te zijn, met de mededeling, dat zij zojuist was gebeld door de bedrijfsleider van een restaurant aan het Plein te Joure, met de vraag waar de gasten bleven, die een tafel voor 11 personen hadden besteld. Even was onze anders zo wel-bespraakte postbode met stomheid geslagen. Hoe kon dit nu, ze zaten toch al aan tafel in het restaurant? Alras werd hem echter duidelijk, dat er iets niet goed was gegaan. Men bleek in het verkeerde restaurant te zitten en had eigenlijk in het naastgelegen restaurant "Het Plein" moeten zijn, alwaar keurig een tafel voor 11 man stond gedekt.

Hoe Pedro het misverstand hierna heeft afgehandeld, is schrijver dezes niet bekend, maar aangenomen mag worden, dat het eten hem iets minder heeft gesmaakt, dan dat hij in eerste instantie had gehoopt.

EEN ONVERWACHTE VRAAG

Onlangs ging een groepje jongens in de leeftijd van 13-16 jaar uit Sloten onder leiding van gemeentelijk jongerenwerkster Sandra Ordemans op bezoek naar de schietbaan van de politie Fryslân in Leeuwarden.

De verwachtingen bij de jongens waren hoog gespannen, want ja, op een schietbaan kom je natuurlijk niet elke dag.

Door 2 heuse politieschietinstructeurs werd de groep ontvangen en werd tekst en uitleg gegeven over het reilen en zeilen op de schietbaan en de werking van het pistool. Tenslotte mochten alle jongens zelf een keertje schieten met een echte Walther P5, het dienstpistool van de politie in Nederland. Cool, te mad, vet, te gek, kortom het hele scenario aan turbotaal van de jeugd van vandaag-de-dag kwam er aan te pas om aan te geven, dat de jongens het geweldig vonden.

Na de schietbaan mocht een kijkje worden genomen in het cellencomplex, alwaar men een cel van binnen kon bekijken en mocht ervaren hoe het voelt om achter de stalen deur te zitten met enkel een stenen brits, een betonnen stoeltje en een RVS-wc-pot. De trieste aanblik

van dit geheel ontlokte bij diversen de uitspraak, dat zij er nu extra voor zouden zorgen, hier nooit terecht te zullen komen. Kijk, dat was nou net de bedoeling.

Vervolgens werd een bezoekje gebracht aan de kamer met in beslag genomen wapenmateriaal, zoals vlindermessen, stiletto's, werpsterren, gaspistolen, Uzi's, colts, geweren, mortieren, ploertendoders etc.

De jeugd was dol enthousiast en de Oh's en Ah's waren weer niet van de lucht bij het zien van zoveel wapentuig.

Ook werd de jeugd een kijkje gegund in de simulatieruimte, waarin via een groot videoscherm geweldssituaties werden nagebootst, waar politiemensen in de praktijk mee te maken kunnen krijgen. Gewapend met een laserpistool mochten enkele jongens in de huid kruipen van een politieagent, die door een aan te houden autokraker met een mes werd bedreigd of een gewapende bankovervalver moest aanhouden.

Na elke scène werd door de instructeurs tekst en uitleg gegeven of de betrokken agenten wel of niet gerechtigd waren om te schieten of ander geweld te gebruiken om de verdachten aan te houden.

Hierbij werd op zeker moment ook een situatie nagebootst die speelde in een tippelzone in een grote stad. Hierbij trachtte een man onder bedreiging van een pistool een dame van lichte zeden te overvallen en haar de zuurverdiende centjes afhandig te maken. Ook hierbij konden de jongens aangeven op welke manier zij de overvalver zouden trachten aan te houden. Door de instructeurs werd op alle vragen, opmerkingen en suggesties een geduldige en ter zake kundige toelichting gegeven en werd aangegeven wat wel en wat niet was toegestaan.

Kennelijk waren de instructeurs zeer duidelijk geweest in hun uitleg omtrent geweldsbepalingen, wapens en wapengebruik, want op hun vraag aan het einde van de uitleg of er ook nog vragen of onduidelijkheden waren, stak in eerste instantie niemand z'n vinger meer op.

Echter, na enige aarzeling, kwam toch het vingertje omhoog van André Bergsma, de kleinste van het stel, met de geheel onverwachte vraag: "MENEER, WAT IS EEN TIPPELZONE?"

GS/JL

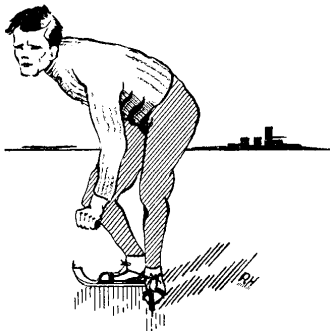
FEESTELIJKE HERDENKING VEERTIG JARIG BESTAAN DER IJSClub "EENDRACHT" OP 7 JANUARI 1904

Het programma dezer herdenking bestond in:

- 1° Hardrijderij van leden der club met dames, door elkaar te loten.
- 2° 's Avonds vuurwerk.
- 3° Feestelijke prijsuitdeeling.

Hardrijderij

Voor deze hardrijderij hadden zich dertig leden met dames aangegeven, waarvan de prijs (bestaande in een fraai brandewijnstel met zes glazen voor heer en een fraai zoogenaamde schemerlamp voor dame) gewonnen door Jan Schutter te Wijckel en Geeske Bouma te Sloten. De eerste premie, zijnde een paar fraai gemonteerde schaatsen voor heer en dame door Jelle Klinkhammer en Hiltje Bouma, beide te Sloten, de tweede premie, zijnde een fraai nikkelen rookstel voor heer en werktasch voor dame, door Jan Tijsling en Djoeko de Jong, beide te Sloten en de derde premie, zijnde een Chineesche tabakskist voor heer en biscuittrommel voor dame, door Melis Haagsma te Sloten en Hiltje Leffertstra te Tjerkgaast.

Deze hardrijderij werd begunstigd door zeer goed weer en er bewoog zich dan ook een verbazingwekkende volksmenigte op de bijbanen. Tot opluistering van deze hardrijderij had het bestuur het muziekkorps "Ons Ideaal" te Lemmer en een vierentwintigtal vlaggen van verschillende nationaliteit afgehuurd, welker banen zich vroolijk ontplooiden naast die onzer eigen nationaliteit.

Het bestuur had besloten om na afloop der rijderij, met het muziek voorop van de baan en door de stad zou worden gegaan, doch onderweg had een klein incident plaats, doordat een viertal der muzikanten buiten de baan door het ijs zakte. Hoewel het ongeval niet van ernstiger aard was, wekte het toch een heele verstoring in de feestelijke terugtocht, doch deze heeft later nog plaats gehad, nadat de bij het ongeval betrokken personen zoo mogelijk waren voorzien van droge kleeën.

Vuurwerk

Precies zeven uur had het afsteken van het vuurwerk plaats op de platte brug, waar de passage op verzoek zoo lang gestremd was, waarbij veel menschen uit omliggende plaatsen tegenwoordig waren, en waaruit soms uitbundig gejuich opging.

Prijsuitdeeling

Acht uur prijsuitdeeling. Tot deze prijsuitdeeling hadden toegang leden met dames en verder tegen introductie.

Zoodra de toegang voor het publiek geopend was, stroomde dit naar binnen en bleek de zaal veel te klein om het opgekomen publiek te bevatten, en er boven soms een ware paniek heerschte om een zitplaats te veroveren.

Nadat er onder het opgekomen publiek de noodige orde en rust was gekomen, opende de voorzitter deze feestelijke prijsuitdeeling, een woord van hulde en dank brengende aan al degene die hadden meegewerkt tot het welslagen van dit feest en in het bijzonder aan het in de Algemeene

Jelle Klinkhammer (in 1904 ca. 24 jaar oud) won met Hiltje Bouma een paar schaatsen.

**Foto: archief
B. Klinkhammer**

Vergadering benoemd eerelid E.J. de Jong, en tevens de vergadering mededeelde dat hij voor hij tot het uitdeelen der prijzen overgaat, hij het woord verleent aan mej. J. Haagsma te Sloten.

Mej. Haagsma het woord nemende zegt dat niet alleen de leden der club sympathie betoonden met het door het bestuur genomen besluit, om het veertig jarig bestaan der IJclub Eendracht feestelijk te herdenken maar ook de dames van Sloten wilden blijf geven van hun sympathie, en om die blijf niet in woorden maar in een daad te toonen, had een viertal dames besloten, om met steun van meer andere dames het bestuur der Eendracht een huldeblijk aan te bieden, bestaande in twee prachtige friesche vlaggen met wimpels. Dat deze blijf van waardering door het bestuur met vriendelijke dank werd aanvaard, zal een ieder

kunnen begrijpen, en werd dan ook bij monde van het bestuurslid Tjalma, en de damescommissie, en aan alle dames welke steun en medewerking betoonden uit naam van het geheele bestuur zijn welgemeende dank gezegd.

Vooraleer tot het uitdeelen der prijzen over te gaan, stelt de voorzitter voor een der vijf feestzangen te zingen, welke het bestuur voor deze gelegenheid had laten drukken en onder het publiek ronddeelde en welke alle gezongen konden worden op bekende wijzen.

Nadat de laatste toonen der muziek waren weggestorven, neemt de voorzitter het woord, om tot het uitdeelen der prijzen over te gaan.

De voorzitter acht het zich een eer voorzitter der IJsclub Eendracht te zijn omdat het een club is welke in de laatste tijd verbazend in bloei is toegenomen, en heden het feest kan vieren van zijn veertig jarig bestaan en acht het zich een eer bij deze gelegenheid, aan verschillende prijs- en premiewinnaars en –winnaressen de fraaie voorwerpen te mogen uitreiken voor hun als prijzen bestemd.

Nadat hieraan met een toepasselijk woord was voldaan, namen nog verschillende sprekers het woord en werd de avond verder in een recht feestelijke stemming doorgebracht.

SCHAATSFOTO UIT VERVLOGEN TIJDEN

Sleattemer schaatsers ca 1946. V.l.n.r.: Rudolf Visser, Siemen Poepjes, Gerrit van Dijk, Gerrit Jongsma, Klaas Nijdam en Jentje Schilstra.

Foto: archief Geurt v.d. Brink

EEN WEDDENSCHAP ONDER HET GENOT VAN EEN BORREL BIJ BONDSHOTEL WIERSTRA CA. 1914

Via Geurt v.d. Brink kwam bovengenoemde foto op de redactietafel terecht. Links staat J. Wierstra die destijds de kastelein was bij "De Zevenwouden", terwijl rechts Fedde van Dijk (de pake van Minne –slagerij- van Dijk) op scherp in de starthouding staat.

Volgens Geurt hadden beiden waarschijnlijk onder het genot van een alcoholisch drankje een weddenschap afgesloten wie het rapst op schaatsen zou zijn. De winnaar? Helaas niet bekend.

Echter de redactie vond in de notulen van ijsclub "Eendracht" uit 1914 de uitslagen van een wedstrijd voor heren boven de 40 jaar, gehouden op vrijdag 23 januari. Fedde van Dijk (geboren 19 april 1864) won toen de prijs en Wierstra de premie. Zou het die wedstrijd zijn geweest die aan deze foto ten grondslag ligt of misschien een revanche daarop?

Aan de gespannen gezichten van beide heren af te lezen, staat er veel op het spel, al zal de spreekwoordelijk eer wel de basis van hun spanning zijn. Feit is wel dat deze prent waarschijnlijk één van de oudste schaatsfoto's uit de Sleattemer ijshistorie is.

Handypleeg van Lede der Cus
op vrijdag 23 Jan 1914. in drie rubrieken

I rubriek 18 tot 30 jaar

Aangegeven 13 rijders:

1e Prijs bestaande in twee Franse bloemtenters met
potken, door Jan H. Poeppers te Sloten

Premie bestaande in een marmeren Pendule met
twee kandelabes, door Joh. F. de Jong te Sloten

II rubriek 30. en 40. jaar

Aangegeven 15 rijders

1^e Prijs bestaande in een Chineesch theetafeltje, door
W. van Dijk te Gerschoot.

Premie bestaande eveneens in een marmeren
Pendule met twee kandelabes, door
door Jacob Poeppers.

III rubriek 40 jaar en daar boven

1^e Prijs bestaande in een rijkke hestwaterstel
door F. de Vries van Dijk te Sloten

Premie bestaande in twee wandborden
met toepasselijke spreekwoorden door
H. Wierstra te Sloten.

Het bestuur had besloten de prijzen
uitgesloten door de Beschermheer

PUZZELKAMPIOENSCHAP GAASTERLÂN-SLEAT

Voor de elfde keer organiseert dorpskrant De Wikelflecht het

OPEN KRUISWOORD-PUZZELKAMPIOENSCHAP
VAN DE GEMEENTE GAASTERLÂN-SLEAT.

Dit wordt gehouden op

MAANDAG 23 DECEMBER
'S AVONDS OM 19.30 UUR IN GEBOUW IRENE.

Het inleggeld van € 3,50 komt weer ten goede aan gebouw Irene. De redactie rekent op een groot aantal deelnemers uit Wyckel, vooral natuurlijk de mensen die meedoen aan de puzzelcompetitie. De puzzel zal ook dit jaar weer van het twee sterren niveau zijn en daarvoor krijgt men één uur de tijd. Verder is de opzet van het puzzelkampioenschap dezelfde als de voorgaande jaren.

Vorig jaar werd de Wikelflecht Bokaal gewonnen door Janny Dekker uit Balk en als redactie rekenen we erop dat zij ook dit jaar weer mee zal doen.

In totaal zijn er tien prijzen te verdelen voor de wedstrijdpuzzel. Tijdens het nakijken kan een ieder meedoen aan de wachtpuzzel en daarvoor zijn ook nog eens drie prijzen beschikbaar. Onder diegenen die dan nog niet in de prijzen zijn gevallen worden nog eens twee extra prijzen verloot.

Opgave voor 23 december bij

Klaas Ijkema (0514-603450)
Karin Verbeek(0514-603950)

Hjirby wolle wy jimme allegearre hertlik tanksizze foar it meilibjen nei it ferstjerren fan myn man, ús heit en pake

Sietse van der Werf

It hat ús tige goed dien.

*Hannie van der Werf-Nijland,
bern en pakesizzers*

Sleat, oktober 2002.

JAARCIJFERS RECREATIE SLOTEN

Zoals u gewend bent in ons laatste nummer van het jaar, weer een overzichtje van het aantal brugpassanten, museumbezoekers, haven- en campingpassanten etc. Het jaar 2002 was, zoals uit cijfers en reacties van recreatieondernemers blijkt, voor Sloten een goed toeristenjaar. Het weer zorgde hier en daar mogelijk wel voor enkele kleine "dipjes", maar over het algemeen was het qua weer een goed seizoen en wisten de toeristen ons stedeke weer massaal te vinden.

BRUGPASSAGES

Onze brugwachters P. Tiemersma (halverwege het seizoen gestopt ivm. de VUT), J. Franzen en D. Kraak (2^e gedeelte van het seizoen als opvolger voor P. Tiemersma) konden hun klompje weer naar hartelust laten slingeren, want ten opzichte van de twee voorgaande jaren is het aantal brugpassages aanzienlijk gestegen. In totaal passeerden 37.463 schepen de brug in de maanden april t/m oktober. Topdag was 31 juli, toen voor het respectabele aantal van 521 boten werd gedraaid. Daarnaast werd in het winterseizoen de brug nog 210 maal bediend op afroep.

MAAND	1998	1999	2000	2001	2002
april	1.629	1.543	2.135	1.793	1.410
mei	5.328	5.444	3.307	4.586	5.098
juni	5.198	4.825	6.458	5.259	5.407
juli	8.105	9.344	8.125	8.940	9.309
augustus	10.675	10.471	10.596	9.443	9.833
september	3.562	4.933	4.022	3.714	4.632
oktober	1.521	1.678	1.759	2.026	1.774
Totaal	36.018	38.238	36.402	35.761	37.463

JACHTHAVEN-CAMPING "DE LEMSTERPOORT"

LEMSTERPOORT

een stuk. Iedereen vond en vindt het, na gewinning, toch wel makkelijker en nu weten we al niet beter meer.

Het eerste "Euro" seizoen is alweer voorbij en wat ging het snel dit jaar, zonder erg is het weer om. In het begin was het even wennen aan het omrekenen van guldens naar euro's. Vooral het herkennen van de muntstukken was voor menigeen een crime, maar ja, het wisselen van Marken en koersverschil was voorbij en dat scheelde

Na een wat langzame start in het voorjaar, veroorzaakt door het feit, dat de weergoden ons minder goed gestemd waren, kwam het toerisme in Sloten toch goed op gang. Er waren weer talloze bezoekende toeristen, die bij ons bedrijf en in onze mooie stad kwamen overnachten.

Het hoogtepunt was dit jaar het Friesland Vaart gebeuren, dat onze stad met een bezoek vereerde. Honderden vaartuigen meerden af en het was een prachtig schouwspel om alle schepen te bewonderen. De één was nog fraaier dan de ander. Vooral de uitschuifbare schoorsteen was prachtig en had over publieke belangstelling niet te klagen. Jammer dat de wind wat roet in het eten gooidde, waardoor de schoorsteen niet uitgeschoven kon blijven tijdens het afgemeerd liggen bij de molen. Na twee dagen noodgedwongen verblijf vertrok de hele vloot weer en ging richting Lemmer voor het slotfeestje na een ingekort programma.

Het najaar was vooral door het bijzonder fraaie weer met zomerse temperaturen voor de watersporter ideaal. Er was zon en wind, dus iedereen kwam aan zijn trekken, zowel zeilers als motorbootvaarders.

Wij met ons watersport- en recreatiebedrijf "De Lemsterpoort" kunnen tevreden terugkijken op een gezellig en goed seizoen 2002.

Wij wensen u allen prettige feestdagen en een gezond en voorspoedig 2003 toe.

Fam. De Beijer

RECREATIEBEDRIJF "DE JERDEN"

Het loopt alweer tegen het einde van het jaar dus tijd voor een kleine terugblik over het afgelopen seizoen. Het is voor ons een druk seizoen geweest. Vooral de periode voor de grote vakantie, meestal een vrij stille periode, was de camping erg

goed bezet.

De bootjes lieten het toen nog wat afweten, wat niet zo verwonderlijk was, want het weer kon toen wel ietsje beter zijn.

Het hoogseizoen was dit jaar weer erg druk, en op het water en op de camping.

Het naseizoen is niet slecht geweest. Dus we zijn zeer tevreden over het afgelopen jaar

Dochter Hiltje heeft ons in de zomer mooi geholpen om alle werkzaamheden rond te breien.

Er zijn al veel gasten die al weer voor volgend jaar hebben geboekt, zodat we dan ook nog niet stil hoeven te zitten. De Elfsteden Oldtimers hebben zich weer voor 2003 aangemeld en dat geldt tevens voor de Leger auto's in

juni. De Elfsteden Oldtimers komen natuurlijk weer met het Hemelvaartweekend.

Als we nu naar Sloten zitten te kijken wordt er hard gewerkt aan de parkeerplaatsen en aan 12 boxen om skûtsjes aan te leggen. Er zullen volgend jaar dan meer aanlegplaatsen voor gewone passanten met de boot beschikbaar zijn.

We zijn blij dat deze werken niet tijdens het seizoen zijn uitgevoerd, want de weg naar Sloten is er drie weken uit geweest. Gelukkig is dat leed weer geleden en hopen we dat de nieuwe situatie een welkome aanvulling voor Sloten zal zijn.

Tot slot van ons allen van de "Jerden" goede Kerstdagen en een voorspoedig 2003 gewenst.

Fam. Hepkema

DE KORENMOLEN

Tijdens het seizoen 2002 hebben ongeveer 600 betalende bezoekers de Korenmolen bezocht. We hebben dit jaar te maken met een sterk dalend aantal ten opzichte van vorige jaren. Ook vorig jaar was een daling waar te nemen en kon toen nog een voorzichtige veronderstelling worden geplaatst richting werkzaamheden in Tjerkgaast; dit jaar

heeft de daling zeker te maken met de bezetting en openstelling van de molen. Hoewel de Korenmolen in de vakantieperiode door de inzet van een aantal vrijwilligers geregeld 's middags geopend is geweest, is de openstelling in tegenstelling tot voorgaande jaren door een nijpend tekort aan vrijwilligers, niet structureel geweest.

De Korenmolen is wederom geopend geweest tijdens de jaarlijks terugkerende evenementen zoals Sipelsneon, Nationale Molendag, Museum Weekend en "Proef de Elfsteden".

Zoals u bovenstaand heeft kunnen lezen, heeft de Korenmolen dringend behoefte het vrijwilligersbestand uit te breiden. Om de molen in goede staat

te houden zijn de inkomsten van bezoekers van wezenlijk belang. Mocht u geïnteresseerd zijn in het werken als vrijwilliger bij de Korenmolen dan kunt u contact opnemen met:

J. Lolkema (voorzitter) : telefoon 0514-531439
C. Leegstra (penningmeester) : telefoon 0514-531584

Vrijwilligers en bestuur van de Korenmolen wensen u Prettige Feestdagen en een Gelukkig en Gezond 2003 toe.

MUSEUM "STEDHUS SLEAT"

Op 1 april 2002 gingen de deuren van het Museum Stedhûs Sleat weer open voor het publiek.

Het Fries cultuurproject Fjirtum in de secretarie heeft voor veel publiek gezorgd en trok veel bekijks. Meer dan 100 flessen werden ingeleverd en tentoongesteld. Frou Fjirtum ging op pad met haar kruiwagen door de hele provincie Fryslân om het project Fjirtum en het museum te promoten. Bijna 20 gemeenten brachten "mienskiplike grûn" in een fles met ieder een eigen verhaal.

Tijdens het Nationaal Museumweekend op 13 en 14 april was er gelegenheid voor een stadswandeling met de stadsomroeper en gaven Daan Buddingh en zijn vrouw toverlantaarnvoorstellingen in de raadszaal. In dit weekend was het museumbezoek gratis.

Ook Friesland Vaart deed de stad en het museum aan, ruim 450 bezoekers kwamen die dag in het museum.

Het zomerseizoen 2002 bracht in totaal ruim 6000 bezoekers naar het museum.

Verder werden er ruim 30 huwelijken voltrokken in de raadszaal, waardoor ook weer veel mensen over de vloer kwamen.

Het bestuur, de directie en de medewerkers van het Museum Stedhûs Sleat zijn tevreden over het seizoen 2002 en hebben vertrouwen in de toekomst.

Voor groepsbezoek in de winterperiode kunt u contact opnemen met het Museum Willem van Haren in Heerenveen, telefoon 0513-623408.

VVV SLOTEN

De toeristen konden het VVV-kantoortje aan de Koestraat dit jaar weer aardig vinden. De informatrices kregen met een totaal van 4612 baliehandelingen aanmerkelijk meer toeristen/klanten over de vloer dan vorig jaar, toen de teller bleef steken op 3530

bezoekers.

Het kantoor was in de maanden april, mei, juni, september en oktober 3 dagdelen per week geopend. In de maanden juli en augustus was het kantoor geopend van maandag tot en met zaterdag. (ter info - baliehandelingen VVV-kantoor Oudemirdum 5110 en Balk 2600)

RONDLEIDING-KERKBEZICHTIGING N.H.-KERK

Donderdag 14 november kwamen de gidsen van de 'rondleiding', onder waarnemend voorzitter P. Krol bij elkaar om het seizoen af te sluiten. Vooraf was er een moment van stilte om Gerlof Swart, voorzitter van de commissie te herdenken, de voortrekker achter onze commissie. Doordat enkele gidsen door omstandigheden verstek moesten laten gaan, hebben we de openingstijden van de kerk drastisch moeten inkrimpen. Het bezoekers aantal was daar

door teruggelopen. In 2001 kwamen er 14.500 bezoekers, dit jaar waren het 10.500. Een bedrag van 2.000,-- Euro zal door de restauratie commissie voor het meerjarenplan worden aangewend. Met algemene stemmen werd dhr. P. Krol tot voorzitter gekozen. Voor het komend seizoen zijn nieuwe gidsen van harte welkom. Neem die stap en kom ons team versterken. Mede namens de gidsen "goede feestdagen".

Namens de Rondleiding, L. van Hoeven

"DE POARTE" OPEN OP OUDEJAARSNACHT

*Op oudejaarsnacht, of beter gezegd
nieuwjaarsmorgen om 01.00 uur zal
st.c.c. "De Poarte" geopend zijn.
U kunt dan uw nieuwjaarswensen
onder het genot van een borrel even
met uw medestadgenoten uitwisselen.*

W I N T E R N O C H T

Hwet jowt de winter al in noft, as elts graech ride wol,
Den het in âlder dêrmei faek de hannen mear as fol.
In heit komt mei twa grouwe bern, ûnder eltse earm ien,
Nou dy it ark mar ûnder ha, mient er, nou het er dien.
Mar och, it dûrret mar sa koart, den stean hja wer foar hûs
To balten: "Heit moat by ús komme" - Gejammer by de rûs,
De iene gûlt al mear as d' oar, sa prykje hjar de 'hânnen,

Hja fiele hast hjar foetten net, sa knyp' dy nare bânnen
En sit de ien it reau to stiif, in oar sit 't fierst to slop
En dogg' de ien de hakken sear, in oar het lêst fen 't krop.
De ien syn redens binn' to stomp, dy dogge neat as skampen,
By in oar sit wer in teanlear los, - by al det soarte rampen
Is heit hjar taflecht en hjar help, as er wol en kin of net,

Det het in heit boppe oaren foar, as 'r fen dy streupers het.

De âlderen, dy moatt' fensels sa gau as 't kin fen ein,
En 't wirk, nou, mem bliuwt ommers thús, dêr wirdt in slach nei slein.

En miss' hja hwet of witt' hja net hwer of hjar spillen sitte,
As nimmen 't wit, den mem mar oan, hwent 'n mem moat alles witte.

Mar as dy ropt: "Foarsichtich bern, foaral joun net to Iet!"
(Stéfêst krij' hja det leksum mei), wirdt det mar kwalik heard.

Mar mei de joun, komt d' ûnrêst ek; den stiet mem út to sjen
En seit hja 't net, hja tinkt tomean: "Hwet bliuw' hja lang, dy bern!"
Wirdt sa oan 't jongfolk wille en noft troch d' âlde Rûchbird stjûrd,
De âlders wirde ek net forgetten: Dy bringt er soarch en noed.

Ut: "It rike jier" fan Sjoerd Meinez

jaar 2003 toe.

*Hierbij wensen wij alle lezers van
ons stadsblad
"De Stadsomroeper"
prettige kerstdagen
en een uitermate
gezond en niet
minder voorspoedig*

